

Euroopan unionin virallinen lehti

C 211

50. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

8. syyskuuta 2007

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	IV <i>Tiedotteet</i>	
	EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET	
	Tuomioistuin	
2007/C 211/01	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 199, 25.8.2007.	1
	V <i>Ilmoitukset</i>	
	TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT	
	Tuomioistuin	
2007/C 211/02	Asia C-503/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, jossa jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen todetaan — Täytäntöönpanon laiminlyönti — EY 228 artikla — Yhteisöjen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet — Sopimuksen purkamisen)	2
2007/C 211/03	Asia C-507/04: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 12.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Luonnonvaraisten lintujen suojelu — Direktiivi 79/409/ETY — Täytäntöönpanotoimenpiteet)	2
2007/C 211/04	Asia C-119/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.7.2007 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato v. Lucchini Siderurgica SpA (Valtionuet — EHTY — Terästeollisuus — Yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todettu valtiontuki — Takaisin periminen — Kansallisen tuomioistuimen tuomion oikeusvoima)	3

2007/C 211/05	Asia C-212/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.7.2007 (Bundessozialgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Gertraud Hartmann v. Freistaat Bayern (Rajatyöntekijä — Asetus (ETY) N:o 1612/68 — Asuinpaikan siirtäminen toiseen jäsenvaltioon — Aviopuoliso, joka ei ole ansiotyössä — Kotihoidontuki — Tuen epääminen aviopuolisolta — Sosiaalinen etu — Asumisedellytys)	4
2007/C 211/06	Asia C-213/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.7.2007 (Bundessozialgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Wendy Geven v. Land Nordrhein-Westfalen (Rajatyöntekijä — Asetus (ETY) N:o 1612/68 — Kotihoidontuki — Myöntämättä jättäminen — Sosiaalinen etu — Asumisedellytys)	4
2007/C 211/07	Asia C-277/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 18.7.2007 (Conseil d'État'n (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Société thermale d'Eugénie-les-Bains v. Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Arvonlisävero — Soveltamisala — Arvonlisäverollisia palveluja koskevien sopimusten yhteydessä maksettu käsiraha, jonka palvelun suorittaja pitää itsellään sopimuksen purkautuessa — Luokittelu)	5
2007/C 211/08	Asia C-399/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 93/38/ETY — Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan julkiset hankinnat — Lämpövoimalan rakentaminen ja käyttöönotto — Tarjouskilpailuun osallistumisen edellytykset)	5
2007/C 211/09	Asia C-460/05: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 18.7.2007 — Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Direktiivi 2005/36/EY — Ammattipätevyyden tunnustaminen — Yleissairaanhoidosta vastaavat sairaanhoitajat — Kätilöt — Puolalaisiin tutkintotodistuksiin sovellettavat erityissäännöt — Pätevyys — Perusteluvelvollisuus — Säättäminen liittymisasiakirjassa)	6
2007/C 211/10	Asia C-142/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 18.7.2007 (Østre Landsretin (Tanska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Olicom A/S v. Skatteministeriet (Yhteinen tullitariffi — Tariffinimikkeet — Yhdistettyyn nimikkeistöön luokittelu — Automaattiset tietojenkäsittelykoneet — Verkkokortit, joissa on modeemitoiminto — ”Erityistoiminnon” käsite)	6
2007/C 211/11	Asia C-155/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 96/29/Euratom — Työntekijöiden ja väestön terveyden suojeleminen ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta — Direktiivin määräajassa tapahtuvan kokonaisen täytäntöönpanon laiminlyönti)	7
2007/C 211/12	Asia C-182/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 18.7.2007 (Cour administrative (Luxemburg) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Luxemburgin valtio v. Hans Ulrich Lakebrink ja Katrin Peters-Lakebrink (EY 39 artikla — Ulkomailla asuvien tuloverotus — Verokannan laskeminen — Toisen jäsenvaltion alueella sijaitseva kiinteä omaisuus — Negatiiviset vuokratulot, joita ei oteta huomioon)	7
2007/C 211/13	Asia C-213/06 P: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 18.7.2007 — Euroopan jälleenrakennusvirasto (EAR) v. Georgios Karatzoglou (Muutoksenhaku — Väliaikainen toimihenkilö — Sopimuksen irtisanominen)	8
2007/C 211/14	Asia C-310/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 18.7.2007 (Gerechthof te Amsterdamin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — F. T. S. International BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West (Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Luokittelu — Luuttomat, jäädytetyt ja suolalla kyllästetyt kanan palat — Asetuksen (EY) N:o 1223/2002 pätevyys)	8

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 211/15	Asia C-402/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 18.7.2007 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Op - en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V. v. Staatssecretaris van Financiën (Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Tuote, joka saadaan juoksuttamalla maitoa ja poistamalla suuri osa herasta)	9
2007/C 211/16	Asia C-517/06: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2003/98/EY — Julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäyttö — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	9
2007/C 211/17	Asia C-26/07: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2004/80/EY — Rikoksen uhreille maksettavat korvaukset — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	10
2007/C 211/18	Asia C-50/07: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2004/24/EY — Lääkevalmisteet — Perinteiset kasvirohdosvalmisteet — Yhteisön säännöt — Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	10
2007/C 211/19	Asia C-61/07: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Järjestelmä, jonka tarkoitus on mahdollistaa kasvihuonepäästöjen seuraaminen — Kioton pöytäkirjan täytäntöönpano)	11
2007/C 211/20	Asia C-90/07: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 12.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2004/12/EY — Pakkaukset ja pakkausjätteet — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	11
2007/C 211/21	Asia C-220/07: Kanne 27.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta	11
2007/C 211/22	Asia C-263/07: Kanne 1.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	12
2007/C 211/23	Asia C-268/07: Kanne 6.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	13
2007/C 211/24	Asia C-271/07: Kanne 7.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta	13
2007/C 211/25	Asia C-272/07: Kanne 7.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	14
2007/C 211/26	Asia C-273/07: Kanne 7.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	14
2007/C 211/27	Asia C-276/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte d'appello di Firenze (Italia) on esittänyt 11.6.2007 — Nancy Delay v. Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) ja Italian tasavalta	15
2007/C 211/28	Asia C-278/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 13.6.2007 — Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co. v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	15

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 211/29	Asia C-279/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 13.6.2007 — Vion Trading GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	15
2007/C 211/30	Asia C-280/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 13.6.2007 — Ze Fu Fleischhandel GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 211/31	Asia C-281/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 13.6.2007 — Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 211/32	Asia C-286/07: Kanne 13.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	17
2007/C 211/33	Asia C-287/07: Kanne 14.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta	17
2007/C 211/34	Asia C-292/07: Kanne 15.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta	18
2007/C 211/35	Asia C-294/07: Kanne 19.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	18
2007/C 211/36	Asia C-295/07 P: Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 20.6.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-369/07, Département du Loiret (Ranska), jota tukee Scott SA, v. Euroopan yhteisöjen komissio, 29.3.2007 antamasta tuomiosta	19
2007/C 211/37	Asia C-297/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Regensburg (Saksa) on esittänyt 21.6.2007 — Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Klaus Bourquain	20
2007/C 211/38	Asia C-302/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka VAT and Duties Tribunal, London (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 29.6.2007 — J D Wetherspoon PLC v. The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs	20
2007/C 211/39	Asia C-303/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 29.6.2007 — Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy	21
2007/C 211/40	Asia C-304/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 2.7.2007 — Directmedia Publishing GmbH v. 1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg ja 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop	21
2007/C 211/41	Asia C-305/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale civile di Genova (Italia) on esittänyt 2.7.2007 — Radiotelevisione italiana SpA (RAI) v. PTV Programmazioni Televisive SpA	22
2007/C 211/42	Asia C-306/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Højesteret (Tanska) on esittänyt 3.7.2007 — Ruben Andersen v. Kommunernes Landsforening Slagelse Kommunen (aiemmin Skælskør Kommune) valtuuttamana	22
2007/C 211/43	Asia C-308/07 P: Valitus, jonka Koldo Gorostiaga Atxalandabaso on tehnyt 5.7.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso v. Euroopan parlamentti, 24.4.2007 antamasta määräyksestä	23
2007/C 211/44	Asia C-310/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lunds tingsrätt (Ruotsi) on esittänyt 5.7.2007 — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurs v. Anders Holmqvist	23

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 211/45	Asia C-311/07: Kanne 5.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta	24
2007/C 211/46	Asia C-312/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'instance de Paris (Ranska) on esittänyt 6.7.2007 — JVC France SAS v. Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)	25
2007/C 211/47	Asia C-313/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 5.7.2007 — Kirtruna S.L. ja Elisa Vígano v. Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA ja Electro Calbet SA	25
2007/C 211/48	Asia C-317/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 10.7.2007 — Lahti Energia Oy	26
2007/C 211/49	Asia C-319/07 P: Valitus, jonka 3F, aiemmin Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), on tehnyt 11.7.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) v. Euroopan yhteisöjen komissio, 23.4.2007 antamasta määräyksestä	27
2007/C 211/50	Asia C-320/07 P: Valitus, jonka Antartica Srl on tehnyt 11.7.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-47/06, Antartica Srl v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 10.5.2007 annetusta tuomiosta	27
2007/C 211/51	Asia C-324/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 12.7.2007 — Coditel Brabant S.A. v. 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale	27
2007/C 211/52	Asia C-325/07: Kanne 11.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	28
2007/C 211/53	Asia C-328/07: Kanne 13.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	28
2007/C 211/54	Asia C-329/07: Kanne 13.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta	29
2007/C 211/55	Asia C-333/07: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative d'appel de Lyon (Ranska) on esittänyt 17.7.2007 — Regie Networks v. Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne	29
2007/C 211/56	Asia C-340/07: Kanne 19.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	29
2007/C 211/57	Asia C-341/07: Kanne 20.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ruotsin kuningaskunta	30
2007/C 211/58	Asia C-342/07: Kanne 24.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta	30
2007/C 211/59	Asia C-345/07: Kanne 25.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta	30
2007/C 211/60	Asia C-346/07: Kanne 25.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta	31

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

2007/C 211/61	Asia T-189/02: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 18.7.2007 — Ente per le Ville vesuviane v. komissio (Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) — Yhteisön taloudellisen tuen lakkauttaminen — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Lopullisen tuensaajan asiavaltuus — Välitön yhteys — Puolustautumisoikeudet — Asetuksen (ETY) N:o 4254/88 muutetun 12 artiklan rikkominen — Puutteellinen tutkiminen)	32
2007/C 211/62	Asia T-344/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 19.7.2007 — Bouychou v. komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Ranskan Stardust Marinelle myöntämien valtiontukien palauttamiseen velvoittava päätös — Päätöksen kumoaminen yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla)	32
2007/C 211/63	Asia T-360/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 19.7.2007 — FG Marine v. komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Ranskan Stardust Marinelle myöntämien valtiontukien palauttamiseen velvoittava päätös — Päätöksen kumoaminen yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla)	33
2007/C 211/64	Asia T-345/05 R II: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 27.6.2007 — V v. parlamentti (Väliaikainen oikeussuoja — Euroopan parlamentin jäsenen parlamentaarisen koskemattomuuden pidättäminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyys)	33
2007/C 211/65	Asia T-130/06: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 25.6.2007 — Drax Power ym. v. komissio (Kumoamiskanne — Ympäristö — Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Kansallisen jakosuunnitelman muuttamista koskeva ehdotus — Komission kieltäytyminen — Tutkimatta jättäminen)	33
2007/C 211/66	Asia T-190/07: Kanne 31.5.2007 — KEK DIAVLOS v. Euroopan yhteisöjen komissio	34
2007/C 211/67	Asia T-217/07: Kanne 26.6.2007 — Las Palmeras v. neuvosto ja komissio	34
2007/C 211/68	Asia T-218/07: Kanne 26.6.2007 — Agroquivir v. neuvosto ja komissio	35
2007/C 211/69	Asia T-219/07: Kanne 25.6.2007 — DSV Road v. komissio	36
2007/C 211/70	Asia T-225/07: Kanne 29.6.2007 — Thomson Sales Europe v. komissio	36
2007/C 211/71	Asia T-226/07: Kanne 20.6.2007 — Prana Haus v. SMHV (PRANAHAUS)	37
2007/C 211/72	Asia T-227/07: Kanne 28.6.2007 — Espanja v. komissio	37
2007/C 211/73	Asia T-228/07: Kanne 29.6.2007 — Malheiro v. komissio	38
2007/C 211/74	Asia T-233/07 P: Valitus, jonka Maddalena Lebedef-Caponi on tehnyt 5.7.2007 virkamies-tuomioistuimen asiassa F-71/06, Lebedef-Caponi v. komissio, 25.4.2007 antamasta tuomiosta	39
2007/C 211/75	Asia T-234/07: Kanne 3.7.2007 — Koninklijke Grolsch v. komissio	39
2007/C 211/76	Asia T-235/07: Kanne 4.7.2007 — Bavaria v. komissio	40
2007/C 211/77	Asia T-236/07: Kanne 4.7.2007 — Saksan liittotasavalta v. komissio	41

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 211/78	Asia T-237/07: Kanne 27.6.2007 — CityLine Hungary Kft. v. Euroopan yhteisöjen komissio	41
2007/C 211/79	Asia T-238/07: Kanne 11.7.2007 — Ristic ym. v. komissio	42
2007/C 211/80	Asia T-239/07: Kanne 9.7.2007 — Pathé Distribution v. EACEA	42
2007/C 211/81	Asia T-240/07: Kanne 4.7.2007 — Heineken Nederland ja Heineken v. komissio	43
2007/C 211/82	Asia T-241/07: Kanne 10.7.2007 — Buzzi Unicem v. komissio	44
2007/C 211/83	Asia T-242/07: Kanne 6.7.2007 — Weiler v. SMHV — CISQ (Q2WEB)	45
2007/C 211/84	Asia T-243/07: Kanne 11.7.2007 — Puolan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio	45
2007/C 211/85	Asia T-244/07: Kanne 13.7.2007 — Campo de Cartagena v. neuvosto ja komissio	46
2007/C 211/86	Asia T-245/07: Kanne 13.7.2007 — Virsa v. neuvosto ja komissio	46
2007/C 211/87	Asia T-246/07: Kanne 13.7.2007 — Coesagro v. neuvosto ja komissio	47
2007/C 211/88	Asia T-247/07: Kanne 11.7.2007 — Slovakian tasavalta v. komissio	47
2007/C 211/89	Asia T-248/07: Kanne 12.7.2007 — Tšekin tasavalta v. komissio	48
2007/C 211/90	Asia T-252/07: Kanne 17.7.2007 — Sungro v. neuvosto ja komissio	49
2007/C 211/91	Asia T-253/07: Kanne 17.7.2007 — Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas v. neuvosto ja komissio	49
2007/C 211/92	Asia T-254/07: Kanne 17.7.2007 — Pinzón v. neuvosto ja komissio	49
2007/C 211/93	Asia T-255/07: Kanne 17.7.2007 — Algodonera de Palma v. neuvosto ja komissio	49
2007/C 211/94	Asia T-256/07: Kanne 16.7.2007 — People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto	50
2007/C 211/95	Asia T-257/07: Kanne 17.7.2007 — Ranska v. komissio	50
2007/C 211/96	Asia T-258/07: Kanne 17.7.2007 — Campo de Alcalá del Río v. neuvosto ja komissio	51
2007/C 211/97	Asia T-259/07: Kanne 17.7.2007 — Algusa Algodonera Utrerana v. neuvosto ja komissio	51
2007/C 211/98	Asia T-260/07: Kanne 17.7.2007 — Las Marismas de Lebrija v. neuvosto ja komissio	52
2007/C 211/99	Asia T-261/07: Kanne 13.7.2007 — komissio v. Banca di Roma	52

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2007/C 211/100	Asia T-262/07: Kanne 13.7.2007 — Liettua v. komissio	53
2007/C 211/101	Asia T-266/07: Kanne 9.7.2007 — Air One v. komissio	54
2007/C 211/102	Asia T-276/07: Kanne 23.7.2007 — Martin v. parlamentti	55
2007/C 211/103	Asia T-278/07 P: Valitus, jonka Luigi Maruccio on tehnyt 18.7.2007 virkamiestuomioistuimen asiassa F-2/06, Luigi Maruccio v. komissio, 11.5.2007 antamasta määräyksestä	55
2007/C 211/104	Asia T-279/07: Kanne 23.7.2007 — Ranskan v. komissio	56
2007/C 211/105	Asia T-284/07 P: Valitus, jonka sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) on tehnyt 24.7.2007 virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/06, López Teruel v. SMHV, 22.5.2007 antamasta tuomiosta	57
2007/C 211/106	Asia T-326/06: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 9.7.2007 — Total v. SMHV — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)	57
Euroopan unionin virkamiestuomioistuin		
2007/C 211/107	Asia F-7/06: Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 11.7.2007 — B v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Palkkaus — Ulkomaankorvaus — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 4 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset)	58
2007/C 211/108	Asia F-143/06: Virkamiestuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 12.7.2007 — Continolo v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Eläkeoikeuksien siirto — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	58

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN
ANTAMAT TIEDOTTEET

TUOMIOISTUIN

(2007/C 211/01)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti*

EUVL C 199, 25.8.2007.

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 183, 4.8.2007.

EUVL C 170, 21.7.2007.

EUVL C 155, 7.7.2007.

EUVL C 140, 23.6.2007.

EUVL C 129, 9.6.2007.

EUVL C 117, 26.5.2007.

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

TUOMIOISTUIN

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan
liittotasavalta**

(Asia C-503/04) ⁽¹⁾

**(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisöjen
tuomioistuimen tuomio, jossa jäsenyysselvöitteiden noudatta-
matta jättäminen todetaan — Täytäntöönpanon laiminlyönti
— EY 228 artikla — Yhteisöjen tuomioistuimen tuomion
täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet — Sopi-
muksen purkaminen)**

(2007/C 211/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

määräyksen nojalla toimittamassa perustellussa lausunnossa ase-
tetussa määräajassa toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä pannak-
seen täytäntöön yhdistetyissä asioissa C-20/01 ja C-28/01,
komissio v. Saksa, 10.4.2003 annetun tuomion, joka koskee
Braunschweigin kaupungin (Saksa) tekemää jätehuoltosopimusta.

- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeuden-
käyntikulut.
- 3) Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta ja Suomen tasa-
valta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 45, 19.2.2005.

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: B. Schima)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: W.-D. Plessing ja
C. Schulze-Bahr, avustajanaan Rechtsanwalt H. J. Priefß)

Väliintulijat: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja
J. -C. Gracia), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet:
H. G. Sevenster ja D. J. M. de Grave) ja Suomen tasavalta
(asiamies: T. Pynnä)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — EY 228 artikla
— Yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-20/01 ja
C-28/01 10.4.2003 antaman tuomion täytäntöönpanon laimin-
lyönti — Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten teko-
menettelyjen yhteensovittamisesta 18.6.1992 annettu neuvoston
direktiivi 92/50/ETY (EUVL L 209, s. 1) — Braunschweigin
kaupungin ja Bockhornin kunnan ilman tarjouspyyntöjä
tekemät hankintasopimukset — Vaatimus asettaa uhkasakko

Tuomiolauselma

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY 228 artiklan mukaisia
velvoitteitaan, koska se ei ole Euroopan yhteisöjen komission tämän

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto)
12.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan
tasavalta**

(Asia C-507/04) ⁽¹⁾

**(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Luonnon-
varaisten lintujen suojelu — Direktiivi 79/409/ETY —
Täytäntöönpanotoimenpiteet)**

(2007/C 211/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. van Beek,
B. Schima ja M. Lang)

Vastaaja: Itävallan tasavalta (asiamies: H. Dossi)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1) puutteellinen ja virheellinen täytäntöönpano

Tuomiolauselma

1) Koska Itävallan tasavalta ei ole pannut asianmukaisesti täytäntöön seuraavia säännöksiä:

- luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohta Burgenlandissa, Kärntenissä, Niederösterreichissa, Oberösterreichissa ja Steiermarkissa
 - direktiivin 79/409 5 artikla Burgenlandissa, Kärntenissä, Niederösterreichissa, Oberösterreichissa ja Steiermarkissa
 - direktiivin 79/409 6 artiklan 1 kohta Oberösterreichissa
 - direktiivin 79/409 7 artiklan 1 kohta Kärntenissä, Niederösterreichissa ja Oberösterreichissa
 - direktiivin 79/409 7 artiklan 4 kohta seuraavissa osavaltioissa seuraavien lajien osalta:
 - Kärntenissä metso, teeri, nokikana, lehtokurppa, sepelkyhky ja turkinkyhky
 - Niederösterreichissa sepelkyhky, metso, teeri ja lehtokurppa
 - Oberösterreichissa metso, teeri ja lehtokurppa
 - Salzburgin osavaltiossa metso, teeri ja lehtokurppa
 - Steiermarkissa metso, teeri ja lehtokurppa
 - Tirolissa metso ja teeri
 - Vorarlbergin osavaltiossa teeri ja
 - Wienin osavaltiossa lehtokurppa
 - direktiivin 79/409 8 artikla Niederösterreichissa
 - direktiivin 79/409 9 artiklan 1 ja 2 kohta Burgenlandissa, Niederösterreichissa Niederösterreichisches Naturschutzgesetzesin 20 §:n 4 momentin osalta, Oberösterreichissa, Salzburgin osavaltiossa, Tirolissa ja Steiermarkissa
 - direktiivin 79/409 11 artikla Niederösterreichissa,
- se ei ole noudattanut EY 10 ja EY 249 artiklan eikä direktiivin 79/409 18 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 45, 19.2.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.7.2007 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato v. Lucchini Siderurgica SpA

(Asia C-119/05) (¹)

(Valtiontuet — EHTY — Terästeollisuus — Yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todettu valtiontuki — Takaisin periminen — Kansallisen tuomioistuimen tuomion oikeusvoima)

(2007/C 211/04)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato

Vastaaja: Lucchini Siderurgica SpA

Oikeudenkäynnin kohde

EHTY — Yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja yhteisön säännöistä terästeollisuuden tuelle 27.11.1985 tehdyn komission päätöksen 3484/85/EHTY (EYVL L 340, s. 1) vastaiseksi katsotun tuen takaisinperimättä jättäminen — Valtion velvollisuus perä tuki takaisin lainvoiman saaneesta toisin toteavasta siviilituomiosta huolimatta

Tuomiolauselma

Yhteisön oikeus on esteenä sellaisen kansallisen oikeuden säännöksen soveltamiselle, jossa säädetään oikeusvoiman periaatteesta, kuten Italian siviililain (codice civile) 2909 §:ssä, siltä osin kuin sen soveltaminen estää perimästä takaisin yhteisön oikeuden vastaisesti myönnettyä valtiontukea, jonka on todettu Euroopan yhteisöjen komission lopulliseksi jääneellä päätöksellä olevan yhteismarkkinoille soveltumaton.

(¹) EUVL C 132, 28.5.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.7.2007
(Bundessozialgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Gertraud Hartmann v. Freistaat Bayern

(Asia C-212/05) ⁽¹⁾

(Rajatyöntekijä — Asetus (ETY) N:o 1612/68 — Asuinpaikan siirtäminen toiseen jäsenvaltioon — Aviopuolisolo, joka ei ole ansiotyössä — Kotihoidontuki — Tuen epääminen aviopuolisolta — Sosiaalinen etu — Asumisedellytys)

(2007/C 211/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundessozialgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gertraud Hartmann

Vastaaja: Freistaat Bayern

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundessozialgericht — Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) tulkinta — Työntekijän käsite — Saksalainen virkamies, joka on muuttanut kotipaikkansa Itävaltaan ja joka jatkaa työskentelyään Saksassa — Kotihoidontuen (Erziehungsgeld) epääminen hänen puolisoltaan, joka on Itävallan kansalainen, jonka kotipaikka on Itävallassa ja joka ei harjoita ammattitoimintaa Saksassa — Sosiaalinen etu

Tuomiolauselma

- 1) Jäsenvaltion kansalainen, joka on siirtänyt kotipaikkansa toiseen jäsenvaltioon jatkaen samalla palvelussuhdettaan ensimmäisessä jäsenvaltiossa ja joka on siitä lähtien työskennellyt rajatyöntekijänä, voi vedota työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1612/68 tarkoitettuun siirtotyöläisen asemaan.
- 2) Asetuksen N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohta on pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa esteenä sille, että jäsenvaltiossa työskentelevän siirtotyöläisen toisessa jäsenvaltiossa asuvalta aviopuolisolta, joka ei ole ansiotyössä, suljetaan pois oikeus Saksan kotihoidontuen kaltaiseen sosiaaliseen etuun, koska hänellä ei ole ensimmäisessä jäsenvaltiossa kotipaikkaa eikä vakituista asuinpaikkaa.

⁽¹⁾ EUVL C 193, 6.8.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.7.2007
(Bundessozialgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Wendy Geven v. Land Nordrhein-Westfalen

(Asia C-213/05) ⁽¹⁾

(Rajatyöntekijä — Asetus (ETY) N:o 1612/68 — Kotihoidontuki — Myöntämättä jättäminen — Sosiaalinen etu — Asumisedellytys)

(2007/C 211/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundessozialgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Wendy Geven

Vastaaja: Land Nordrhein-Westfalen

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundessozialgericht — Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 7 artiklan 2 kohdan tulkinta — Sosiaalinen etu — Kansallinen lainsäädäntö, jossa asetetaan kotihoidontuen (Erziehungsgeld) myöntämisen edellytykseksi henkilöille, joiden kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka ole tässä valtiossa, yli 15 tunnin työskentely viikossa (Geringfügigkeitsgrenze)

Tuomiolauselma

Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohta ei ole esteenä sille, että jäsenvaltion lainsäädännön mukaan toisen jäsenvaltion kansalaiselle, joka asuu kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa ja joka työskentelee ensimmäisessä jäsenvaltiossa vähäisessä määrin (3-14 tuntia viikossa), ei myönnetä Saksan kotihoidontuen kaltaista sosiaalista etua, koska hänellä ei ollut ensimmäisessä jäsenvaltiossa kotipaikkaa eikä vakituista asuinpaikkaa.

⁽¹⁾ EUVL C 193, 6.8.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 18.7.2007 (Conseil d'État'n (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Société thermale d'Eugénie-les-Bains v. Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Asia C-277/05) ⁽¹⁾

(Arvonlisävero — Soveltamisala — Arvonlisäverollisia palveluja koskevien sopimusten yhteydessä maksettu käsiraha, jonka palvelun suorittaja pitää itsellään sopimuksen purkauksessa — Luokittelu)

(2007/C 211/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Société thermale d'Eugénie-les-Bains

Vastaaja: Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Conseil d'État (Ranska) — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 2 artiklan 1 kohdan tulkinta — Soveltamisala — Arvonlisäverollisten palvelujen myyntiä koskevien sopimusten yhteydessä maksettava käsiraha, jonka palvelujen myyjä pidättää itsellään sopimuksen purkauksessa — Luokittelu varauksesta maksettavaksi korvaukseksi vai sopimuksen irtisanomisen perusteella maksettavaksi korvaukseksi

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan 1 kohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että arvonlisäverollisia hotellipalveluja koskevien sopimusten yhteydessä käsirahana maksettuja rahamääriä on siinä tapauksessa, että asiakas käyttää oikeuttaan purkaa sopimus ja hotellitoimintaa harjoittava yritys pitää kyseiset rahamäärät itsellään, pidettävä siitä vahingosta, joka aiheutuu sopimuksen purkamisesta asiakkaan jäätyä saapumatta, maksettavana kiinteämääräisenä korvauksena, joka ei ole

suoraan yhteydessä mihinkään vastikkeelliseen palvelujen suoritukseen ja josta ei tämän vuoksi kanneta arvonlisäveroa

⁽¹⁾ EUVL C 229, 17.9.2005.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-399/05) ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 93/38/ETY — Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan julkiset hankinnat — Lämpövoimalan rakentaminen ja käyttöönotto — Tarjouskilpailuun osallistumisen edellytykset)

(2007/C 211/08)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Patakia ja X. Lewis)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: D. Tsagkaraki ja V. Christianos)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY (EYVL L 1990, s. 84) 4 artiklan 2 kohdan rikkominen — Se, että kilpailijoiksi on hyväksytty kaksi yhtiötä, jotka eivät täytä hankintailmoituksessa eivätkä tarjouspyyntöasiakirjoissa esitettyjä edellytyksiä — Lavrion lämpövoimalan rakentaminen ja käynnistäminen

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 22, 28.1.2006.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto)
18.7.2007 — Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja
Euroopan unionin neuvosto**

(Asia C-460/05) ⁽¹⁾

(Direktiivi 2005/36/EY — Ammattipätevyyden tunnustaminen — Yleissairaanhoidosta vastaavat sairaanhoitajat — Kätilöt — Puolalaisiin tutkintotodistuksiin sovellettavat erityissäännöt — Pätevyys — Perusteluvollisuus — Säättäminen liittymisasiakirjassa)

(2007/C 211/09)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: J. Pietras, M. Szpunar ja M. Brzezińska)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: U. Rösslein ja A. Padowska) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M.C. Giorgi Fort, R. Szostak ja F. Florindo Gijón)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja A. Stobiecka-Kuik)

Oikeudenkäynnin kohde

Ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY (EUVL L 255, s. 22) 33 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 3 kohdan kumoaminen — Yleissairaanhoidosta vastaavan sairaanhoitajan ja kätilön pätevyydestä Puolassa annettujen asiakirjojen osalta saavutettuja oikeuksia koskeva erityisjärjestelmä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Puolan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluisistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 60, 11.3.2006.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto)
18.7.2007 (Østre Landsretin (Tanska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Olicom A/S v. Skatteministeriet**

(Asia C-142/06) ⁽¹⁾

(Yhteinen tullitariffi — Tariffinimikkeet — Yhdistettyyn nimikkeistöön luokittelu — Automaattiset tietojenkäsittelykoneet — Verkkokortit, joissa on modeemitoiminto — ”Erityistoiminnon” käsite)

(2007/C 211/10)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Olicom A/S

Vastaaja: Skatteministeriet

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Østre Landsret — Tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 3009/95 (EYVL L 319, s. 1), tulkinta — Nimike 8471 (automaattiset tietojenkäsittelykoneet) ja nimike 8517 (viestintälaitteet) — Verkkokortit, joilla on kaksi toimintoa: yhteys lähiverkkoon ja Internetiin — Erityistoiminto

Tuomiolauselma

Kannettaviin tietokoneisiin liitettäväksi tarkoitetut yhdistelmäverkkokortit on 1.1.1996 jälkeen luokiteltava automaattisina tietojenkäsittelykoneina tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 3009/95, liitteessä I olevan yhteisen tullitariffin yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 8471.

⁽¹⁾ EUVL C 143, 17.6.2006.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto)
18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta**

(Asia C-155/06) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 96/29/Euratom — Työntekijöiden ja väestön terveyden suojeleminen ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta — Direktiivin määräajassa tapahtuvan kokonaisen täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2007/C 211/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Patakia ja D. Lawunmi)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: C. White)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13.5.1996 annettun neuvoston direktiivin N:o 96/29/Euratom (EYVL L 159, s. 1) 53 artiklan noudattamisen edellyttämien toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen — Sellaisten säännösten puuttuminen, joilla mahdollistetaan asianmukaiset interventiot, joita suoritetaan säteilyhäätötilanteissa tai tilanteissa, joissa säteilyhäätötilanteen tai päättyneen taikka aikaisemmin harjoitetun toiminnan tai työtehtävän jälkivaikutuksista aiheutuu jatkuvaa altistusta

Tuomiolauselma

- 1) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13.5.1996 annettun neuvoston direktiivin N:o 96/29/Euratom 53 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kaikkia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joilla mahdollistetaan asianmukaiset interventiot, joita suoritetaan säteilyhäätötilanteissa tai tilanteissa, joissa säteilyhäätötilanteen tai päättyneen taikka aikaisemmin harjoitetun toiminnan tai työtehtävän jälkivaikutuksista aiheutuu jatkuvaa altistusta ionisoivalle säteilylle.
- 2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

⁽¹⁾ EUVL C 121, 20.5.2006.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
18.7.2007 (Cour administrativen (Luxemburg) esittämä
ennakkoratkaisupyyntö) — Luxemburgin valtio v. Hans Ulrich Lakebrink ja Katrin Peters-Lakebrink**

(Asia C-182/06) ⁽¹⁾

(EY 39 artikla — Ulkomailla asuvien tuloverotus — Verokannan laskeminen — Toisen jäsenvaltion alueella sijaitseva kiinteä omaisuus — Negatiiviset vuokratulot, joita ei oteta huomioon)

(2007/C 211/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Luxemburgin valtio

Vastaajat: Hans Ulrich Lakebrink ja Katrin Peters-Lakebrink

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour administrative (Luxemburg) — Perustamissopimuksen 39 artiklan tulkinta — Kansallinen tuloverojärjestelmä, jota sovelletaan ulkomailla asuviin yhteisön kansalaisiin — Kieltäytyminen ottaa huomioon verokannan määrittämisessä negatiivisia vuokratuloja, jotka liittyvät toisessa jäsenvaltiossa sijaitseviin kiinteistöihin

Tuomiolauselma

EY 39 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan yhteisön kansalainen, joka asuu muualla kuin siinä jäsenvaltiossa, josta hän saa tuloa, joka muodostaa pääosan hänen verotettavista tuloistaan, ei voi vaatia, että mainittuihin tuloihin sovellettavan verokannan määrittämisessä otetaan huomioon negatiiviset vuokratulot, jotka liittyvät toisessa jäsenvaltiossa sijaitseviin kiinteistöihin, joita hän ei itse käytä asumistarkoitukseen, vaikka ensimmäisessä valtiossa asuva henkilö voi vaatia, että mainitut negatiiviset vuokratulot otetaan huomioon.

⁽¹⁾ EUVL C 143, 17.6.2006.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
18.7.2007 — Euroopan jälleenrakennusvirasto (EAR) v.
Georgios Karatzoglou**

(Asia C-213/06 P) ⁽¹⁾

**(Muutoksenhaku — Väliaikainen toimihenkilö — Sopimuksen
irtisanominen)**

(2007/C 211/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto)
18.7.2007 (Gerechthof te Amsterdamin (Alankomaat) esit-
tämä ennakkoratkaisupyyntö) — F. T. S. International BV v.
Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West**

(Asia C-310/06) ⁽¹⁾

**(Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Luokittelu
— Luuttomat, jäädytetyt ja suolalla kyllästetyt kanan palat
— Asetuksen (EY) N:o 1223/2002 pätevyys)**

(2007/C 211/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan jälleenrakennusvirasto (EAR) (asiamiehet:
asianajajat S. Orlandi ja J.-N. Louis)

Valittajan vastapuoli: Georgios Karatzoglou (edustaja: dikigoros S.
Pappas)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen
(neljäs jaosto) asiassa T-471/04, Georgios Karatzoglou v. EAR,
23.2.2006 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen
tuomioistuim kumosi EAR:n tekemän päätöksen, jolla kantajan
väliaikaisen toimihenkilön sopimus irtisanottiin

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen
asiassa T-471/04, Karatzoglou vastaan EAR, 23.2.2006 antama
tuomio kumotaan.
- 2) Asia palautetaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen
tuomioistuimen ratkaistavaksi niiden Karatzogloun vaatimusten
osalta, joilla pyritään kumoamaan Euroopan jälleenrakennus-
viraston (EAR) 26.2.2004 tekemä päätös irtisanoa hänen työ-
sopimuksensa.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 178, 29.7.2006.

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechthof te Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: F. T. S. International BV

Vastaaja: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Gerechthof te Amsterdam — Tiet-
tyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön
8 päivänä heinäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY)
N:o 1223/2002 (EYVL L 179, s. 8) pätevyys — Luuttomat, jää-
dytetyt ja suolalla kyllästetyt kanan palat

Tuomiolauselma

Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 8.7.2002
annettu komission asetus (EY) N:o 1223/2002 on pätemätön.

⁽¹⁾ EUVL C 224, 16.9.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 18.7.2007 (Hoge Raad der Nederlandenin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Op - en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V. v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-402/06) ⁽¹⁾

(Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Tuote, joka saadaan juoksuttamalla maitoa ja poistamalla suuri osa herasta)

(2007/C 211/15)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Op — en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V.

Vastaja: Staatssecretaris van Financiën

Oikeudenkäynnin kohde

Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 9 päivänä syyskuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1734/96 (EYVL L 238, s. 1) liitteen I tulkinta — Tuote, joka saadaan juoksuttamalla maitoa ja poistamalla suuri osa herasta ja joka sisältää enintään kaksi prosenttia heraproteiinia ja jonka valkuaisaineet hajoavat siihen lisätyn entsyymien vaikutuksesta 24-36 tuntia kestäväen kuivattamisen aikana

Tuomiolauselma

- 1) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I olevaa yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 0406, sellaisena kuin se on muutettuna 9.9.1996 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1734/96, on tulkittava siten, että siihen voidaan luokitella pääasiassa kyseessä olevan kaltainen tuote, joka saadaan juoksutetusta maidosta, josta poistetaan suuri osa herasta, jonka heraproteiinipitoisuus on laskettu entsyymien vaikutuksesta kahteen painoprosenttiin proteiinien kokonaismäärästä 24-36 tuntia kestäväen kuivattamisen aikana, ja joka koostuu kaseiineista ja yli 50 prosenttisesti nesteestä.
- 2) Yhdistetyn nimikkeistön alanimikettä 0406 20 90 on tulkittava siten, että siihen voidaan luokitella pääasiassa kyseessä olevan kaltainen tuote, joka sisältää yli 50 prosenttia nestettä ja alle 1 prosentin rasvaa, joka on muotoiltu halkaisijaltaan 2-4 millimetrin kokoisiksi säännöllisiksi rakeiksi ja joka on tarkoitettu käytettäväksi

väksi pizzatäytteiden valmistuksessa ja juustokastikkeiden valmistuksessa.

⁽¹⁾ EUVL C 310, 16.12.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-517/06) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2003/98/EY — Julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäyttö — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2007/C 211/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Braun ja E. Montaguti)

Vastaja: Itävallan tasavalta (asiamies: E. Riedl)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen — Kaikkien julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä 17.3.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/98/EY (EYVL L 345, s. 90) noudattamisen edellyttämien säännösten määräaikaisen antamisen laiminlyönti

Tuomiolauselma

- 1) Itävallan tasavalta ei ole noudattanut julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä 17.3.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/98/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 42, 24.2.2007.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto)
18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien
tasavalta**

(Asia C-26/07) ⁽¹⁾

*(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi
2004/80/EY — Rikoksen uhreille maksettavat korvaukset —
Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon
laiminlyönti)*

(2007/C 211/17)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Condou-
Durande ja A.-M. Rouchaud-Joët)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamies: N. Dafniou)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Rikoksen
uhreille maksettavista korvauksista 29.4.2004 annetun
neuvoston direktiivin 2004/80/EY (EUVL L 261, s. 15) noudat-
tamisen edellyttämien kaikkien säännösten määräajassa tapah-
tuvan antamisen laiminlyönti

Tuomiolauselmä

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut rikoksen uhreille maksetta-
vista korvauksista 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin
2004/80/EY mukaisia velvollisuuksiaan, koska se ei ole antanut
säädettyssä määräajassa kaikkia tämän direktiivin noudattamisen
edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 56, 10.3.2007.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto)
18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan
kuningaskunta**

(Asia C-50/07) ⁽¹⁾

*(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi
2004/24/EY — Lääkevalmisteet — Perinteiset kasvirohdos-
valmisteet — Yhteisön säännöt — Ihmisille tarkoitetut lää-
kkeet — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon
laiminlyönti)*

(2007/C 211/18)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: B. Stromsky
ja S. Pardo Quintillán)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: F. Díez Moreno)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Laiminlyönti
antaa säädetyssä määräajassa ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä
koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY
muuttamisesta perinteisten kasvirohdosvalmisteiden osalta
31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direk-
tiivin 2004/24/EY (EYVL L 136, s. 85) noudattamisen edellyt-
ttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset

Tuomiolauselmä

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut ihmisille tarkoitettuja
lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin
2001/83/EY muuttamisesta perinteisten kasvirohdosvalmisteiden
osalta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston
direktiivin 2004/24/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole
antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen
edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeuden-
käyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 69, 24.3.2007.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto)
18.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin
suurherttuakunta**

(Asia C-61/07) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Järjestelmä, jonka tarkoitus on mahdollistaa kasvihuonepäästöjen seuraaminen — Kioton pöytäkirjan täytäntöönpano)

(2007/C 211/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: U. Wölker ja J.-B. Laignelot)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: C. Schiltz)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Laiminlyönti antaa säädetyssä määräajassa järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11.2.2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY (EUVL L 49, s. 1) 3 artiklan 2 kohdassa säädetyt tiedot sisältävä kertomus — Kasvihuonekaasujen päästöjä koskevat kansalliset ennusteet ja niiden rajoittamiseksi ja/tai vähentämiseksi toteutetut toimenpiteet

Tuomiolauselma

- 1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toimittanut tässä säännöksessä edellytetyjä tietoja.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 95, 28.4.2007.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto)
12.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian
kuningaskunta**

(Asia C-90/07) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2004/12/EY — Pakkaukset ja pakkausjätteet — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2007/C 211/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Konstantinidis ja J.-B. Laignelot)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta (asiamies: S. Raskin)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Pakkauksista ja pakkausjätteestä annetun direktiivin 94/62/EY muuttamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/12/EY (EUVL L 47, s. 26) noudattamisen edellyttämien säännösten antamatta jättäminen säädetyssä määräajassa

Tuomiolauselma

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut Pakkauksista ja pakkausjätteestä annetun direktiivin 94/62/EY muuttamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/12/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 95, 28.4.2007.

Kanne 27.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-220/07)

(2007/C 211/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: P. Keppenne ja M. Shotter)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut yleispalveludirektiivin 2002/22/EY⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohdan, 12 ja 13 artiklan ja liitteen IV mukaisia velvoitteitaan säännösten, jotka liittyvät yritysten, jotka voivat taata yleispalvelun tarjonnan, nimeämiseen, saattamiseen osaksi kansallista oikeusjärjestystä johdosta;
- Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteellaan komissio ennen kaikkea moittii vastaajaa siitä, että se on pannut direktiivin 2002/22 täytäntöön virheellisesti sikäli kuin Ranskan lainsäädännössä säädetään, että yleispalvelun osan tarjoaminen voidaan antaa sellaisen toimijan hoidettavaksi, joka voi huolehtia tästä tarjoamisesta koko valtion alueella. Tällaisella säännöksellä loukataan sekä edellä mainitun direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa ilmaista syrjintäkiellon periaatetta että sen 8, 12 ja 13 artiklasta ja liitteestä IV ilmeneviä kannattavuus- ja tehokkuusperiaatteita, koska sillä suljetaan pois *etukäteen* taloudelliset toimijat, jotka eivät kykene huolehtimaan yleispalvelun tarjoamisesta koko valtion alueella. Direktiivillä ei tosin itsessään suljeta pois yhden ainoan toimijan, jonka tehtävänä on kattaa koko valtion alue, nimittämistä *lopuksi*, mutta joka tapauksessa siinä asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus noudattaa ensin avointa menettelyä, joka on direktiivin 8 artiklan 2 kohdan mukainen, sen takaamiseksi, että yhden ainoan toimijan mahdollinen nimittäminen on tehokkain ja kannattavin ratkaisu.

⁽¹⁾ Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (EYVL L 108, s. 51).

Kanne 1.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-263/07)

(2007/C 211/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja J.-B. Laignelot)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

- on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24.9.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut kyseisen direktiivin 9 artiklan 4 kohtaa, 13 artiklan 1 kohtaa ja liitettä I asianmukaisesti täytäntöön
- Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio vetoaa kanteensa tueksi kolmeen väitteeseen.

Ensimmäinen väite koskee sitä, että vastaaja on komission mukaan pannut direktiivin 96/61 9 artiklan 4 kohdan täytäntöön virheellisesti, koska se on täydentänyt — virheetöntä — mainintaa ”paras käytettävissä oleva tekniikka” maininnalla, joka koskee kyseisen tekniikan ”liiallisia kustannuksia” ja joka ei sisälly direktiiviin. Vaikka direktiivissä todella säädetäänkin, että parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla tarkoitetaan menetelmiä, jotka on kehitetty sellaisessa mittakaavassa, että niiden käyttö kyseisellä teollisuuden alalla voi tapahtua taloudellisesti ja teknisesti kannattavalla tavalla, direktiivissä ei kuitenkaan sallita sitä, että voitaisiin automaattisesti sulkea pois sellaisten menetelmien käyttö, joiden soveltaminen ja käytettävissä olo merkitsevät kustannuksia, jotka ovat liiallisia verrattuina saman tai vastaavan alan keskikokoisten, taloudellisesti elinkelpoisten laitosten kustannuksiin. Tällaiset täsmennykset menevät pidemmälle kuin mitä direktiivissä on tältä osin säädetty.

Komission toinen väite koskee sitä, että vastaaja on komission mukaan supistanut direktiivin 13 artiklan 1 kohdassa säädetyn, lupaehtojen tarkistamista ja ajanmukaistamista koskevan velvollisuuden ulottuvuutta, koska kansallisten täytäntöönpanosäännösten mukaan tällaiseen tarkistamiseen ryhdytään ainoastaan kolmessa täsmällisesti määritellyssä tilanteessa tai ”asianmukaisesti perustellusta” syystä. Myös nämä sanamuodot ovat rajoittavampia kuin mitä direktiivissä säädetään, koska direktiivissä viitataan ainoastaan lupaehtojen ”säännölliseen tarkistamiseen” ja niiden ajanmukaistamiseen ”tarpeen vaatiessa”.

Kolmas väite koskee lopuksi sitä, että vastaaja on komission mukaan pannut virheellisesti täytäntöön direktiivin liitteen I, koska direktiivin täytäntöönpanoa koskevissa kansallisissa toimenpiteissä viitataan ”lämpölaitoksiin, joiden lämmöntuotto on enemmän kuin 50 MW”, eikä, kuten mainitussa liitteessä olevassa 1.1 kohdassa, ”polttolaitoksiin, joiden lämmöntuotto on enemmän kuin 50 MW”. Viimeksi mainittu luokka on kuitenkin laajempi kuin pelkät lämpölaitokset.

⁽¹⁾ EYVL L 257, s. 26.

Kanne 6.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-268/07)

(2007/C 211/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja D. Kukovec)*Vastaaja:* Luxemburgin suurherttuakunta**Vaatimukset**

1. on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY⁽¹⁾ 71 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

Toissijaisesti:

on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY 71 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ilmoittanut komissiolle kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

2. Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2004/17/EY täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 31.1.2006.

(¹) EUVL L 134, s. 1.

Kanne 7.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-271/07)

(2007/C 211/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja J.-B. Laignelot)*Vastaaja:* Belgian kuningaskunta**Vaatimukset**

— on todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24.9.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se on pannut ainoastaan osaksi tai virheellisesti täytäntöön kyseisen direktiivin 2 artiklan 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 kohdan, 3 ja 5 artiklan, 6 artiklan 1 kohdan, 8 artiklan, 9 artiklan 3, 4, 5, ja 6 kohdan, 10 artiklan, 12 artiklan 2 kohdan, 1 artiklan 1 ja 2 kohdan, 14 artiklan, 17 artiklan 2 kohdan ja liitteet I ja IV

— Belgian kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio moittii kanteessaan vastaajaa siitä, että tämä on pannut ainoastaan osaksi tai virheellisesti täytäntöön — tai ei ole pannut lainkaan täytäntöön — useita direktiivin 96/61 olennaisia säännöksiä. Kanne, joka liittyy toimenpiteisiin, jotka Vallonian alue tai Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalue ovat (tai eivät ole) toteuttaneet, koskee muun muassa sitä, ettei kyseisten toimenpiteiden aineellinen soveltamisala vastaa direktiivin aineellista soveltamisalaa, sekä sellaista liian laajaa harkintavaltaa, joka alueellisille viranomaisille on komission mukaan annettu käyttö lupien ja sellaisten tilanteiden osalta, joissa lupaehtoja on tarkistettava ja/tai ajanmukaistettava.

(¹) EYVL L 257, s. 26.

Kanne 7.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-272/07)

(2007/C 211/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja D. Kukovec)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

1. on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY (⁽¹⁾) 80 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

Toissijaisesti:

on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 80 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ilmoittanut komissiolle kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

2. Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2004/18/EY täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 31.1.2006.

(⁽¹⁾) EUVL L 134, s. 114.

Kanne 7.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-273/07)

(2007/C 211/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja D. Kukovec)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

1. on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut julkisia hankintoja koskevien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY liitteen XX ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY liitteen VIII muuttamisesta 7.9.2005 annetun komission direktiivin 2005/51/EY (⁽¹⁾) 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

Toissijaisesti:

on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut julkisia hankintoja koskevien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY liitteen XX ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY liitteen VIII muuttamisesta 7.9.2005 annetun komission direktiivin 2005/51/EY 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ilmoittanut komissiolle kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

2. Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2005/51/EY täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 31.1.2006.

(⁽¹⁾) EUVL L 257, s. 127.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte d'appello di Firenze (Italia) on esittänyt 11.6.2007 — Nancy Delay v. Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) ja Italian tasavalta

(Asia C-276/07)

(2007/C 211/27)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte d'appello di Firenze

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nancy Delay

Vastaajat: Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) ja Italian tasavalta

Ennakkoratkaisukysymykset

Voidaanko EY 39 artiklaa ja siihen perustuvia toimenpiteitä (erityisesti asiassa C-212/99 ja asiassa C-119/04 21.6.2001 ja 18.7.2006 annetuilla tuomioilla esitettyjä tulkintoja) tulkita siten, että (lain N:o 62/1967 perusteella) määräaikaisen työ-sopimuksen tehneisiin vieraileviin lehtoreihin, joiden sopimus sittemmin korvataan toistaiseksi voimassaolevalla sopimuksella, sovellettavat säännökset, joilla ei taata sitä, että kaikki heille heidän ensimmäisestä työhönotostaan lähtien kertyneet oikeudet säilyisivät, paitsi palkankorotusten kannalta, myös virkaiän ja työnantajan suorittamien sosiaaliturvamaksujen kannalta, ovat perusteltuja?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 13.6.2007 — Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co. v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-278/07)

(2007/C 211/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co.

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta 8.12.1995 annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua vanhentumisaikaa sovellettava myös silloin, kun väärinkäytös on tehty tai päättynyt ennen asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 voimaantuloa?
- 2) Onko edellä tarkoitetun säännöksen mukainen vanhentumisaika yleensä sovellettavissa myös väärinkäytöksen perusteella myönnetyn vientituen takaisinperintävaatimuksen kaltaiseen hallinnolliseen toimenpiteeseen?

Jos näihin kysymyksiin on vastattava myöntävästi,

- 3) Voidaanko asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 3 artiklan 3 kohdan mukaista pidempää vanhentumisaikaa soveltaa myös silloin, kun jäsenvaltion lainsäädännössä on ollut tällainen pidempi vanhentumisaika jo ennen kyseisen asetuksen antamista? Voidaanko tällaista pidempää vanhentumisaikaa soveltaa myös silloin, kun siitä ei ole säädetty vientituen takaisinperintävaatimuksen osalta tai hallinnollisen toimenpiteen osalta yleisesti, vaan se perustuu asianomaisen jäsenvaltion antaman yleiseen sääntöön, joka koskee kaikkia vanhentumisaikoja, joista ei ole säädetty erikseen (Auffangregelung)?

⁽¹⁾ EYVL L 312, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 13.6.2007 — Vion Trading GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-279/07)

(2007/C 211/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vion Trading GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (⁽¹⁾) 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua vanhentumisaikaa sovellettava myös silloin, kun väärinkäytös on tehty tai päätynyt ennen asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 voimaantuloa?
- 2) Onko edellä tarkoitetun säännöksen mukainen vanhentumisaika yleensä sovellettavissa myös väärinkäytöksen perusteella myönnetyn vientituen takaisinperintävaatimuksen kaltaiseen hallinnolliseen toimenpiteeseen?

Jos näihin kysymyksiin on vastattava myöntävästi,

- 3) Voidaanko asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 3 artiklan 3 kohdan mukaista pidempää vanhentumisaikaa soveltaa myös silloin, kun jäsenvaltion lainsäädännössä on ollut tällainen pidempi vanhentumisaika jo ennen kyseisen asetuksen antamista? Voidaanko tällaista pidempää vanhentumisaikaa soveltaa myös silloin, kun siitä ei ole säädetty vientituen takaisinperintävaatimuksen osalta tai hallinnollisen toimenpiteen osalta yleisesti, vaan se perustuu asianomaisen jäsenvaltion antaman yleiseen sääntöön, joka koskee kaikkia vanhentumisaikoja, joista ei ole säädetty erikseen (Auffangregelung)?

(⁽¹⁾) EUVL L 312, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 13.6.2007 — Ze Fu Fleischhandel GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-280/07)

(2007/C 211/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ze Fu Fleischhandel GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (⁽¹⁾) 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua vanhentumisaikaa sovellettava myös silloin, kun väärinkäytös on tehty tai päätynyt ennen asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 voimaantuloa?
- 2) Onko edellä tarkoitetun säännöksen mukainen vanhentumisaika yleensä sovellettavissa myös väärinkäytöksen perusteella myönnetyn vientituen takaisinperintävaatimuksen kaltaiseen hallinnolliseen toimenpiteeseen?

Jos näihin kysymyksiin on vastattava myöntävästi,

- 3) Voidaanko asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 3 artiklan 3 kohdan mukaista pidempää vanhentumisaikaa soveltaa myös silloin, kun jäsenvaltion lainsäädännössä on ollut tällainen pidempi vanhentumisaika jo ennen kyseisen asetuksen antamista? Voidaanko tällaista pidempää vanhentumisaikaa soveltaa myös silloin, kun siitä ei ole säädetty vientituen takaisinperintävaatimuksen osalta tai hallinnollisen toimenpiteen osalta yleisesti, vaan se perustuu asianomaisen jäsenvaltion antaman yleiseen sääntöön, joka koskee kaikkia vanhentumisaikoja, joista ei ole säädetty erikseen (Auffangregelung)?

(⁽¹⁾) EUVL L 312, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 13.6.2007 — Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-281/07)

(2007/C 211/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko viejälle perusteettomasti maksettujen vientitukien palauttamisessa sovellettava Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäistä virkettä, vaikka viejä ei ole menetellyt väärin?

Mikäli tähän kysymykseen vastataan myönteisesti:

2) Onko säännöstä sovellettava samalla tavalla tällaisten etujen sellaiselta osapuolelta vaadittuun palauttamiseen, jolle viejä on siirtänyt oikeutensa vientitukiin?

⁽¹⁾ EYVL L 312, s. 1.

Kanne 13.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-286/07)

(2007/C 211/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: B. Stromsky)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

— on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 28 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, koska se on asettanut aikaisemmin toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityjen ajoneuvojen rekisteröinnin edellytykseksi, että esitetään todistus siitä, että myyjä kuuluu kaupparekisteriin, vaikka tällaista todistusta ei vaadita sellaisten ajoneuvojen osalta, jotka on aikaisemmin rekisteröity Luxemburgissa

— Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio moittii kanteessaan edellytyksiä, jotka vastaaja on asettanut sellaisten käytettyjen ajoneuvojen rekisteröinnille, jotka on aikaisemmin rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa.

Asettaessaan näiden ajoneuvojen Luxemburgissa rekisteröinnille ylimääräisiä edellytyksiä asiakirjojen tarkastusten osalta ja muun muassa, että on esitettävä virallinen todistus siitä, että ajoneuvon myyjä kuuluu kaupparekisteriin, vastaaja tekee vähemmän houkuttelevaksi sellaisten ajoneuvojen maahantuonnin, jotka on aikaisemmin rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa, ja rajoittaa tavaroiden vapaata liikkuvuutta.

Tästä rajoituksesta, joka on kielletty EY 28 artiklassa, tekee komission mukaan vakavamman se, että se koskee erityisesti maahantuotuja ajoneuvoja, koska aikaisemmin Luxemburgissa rekisteröityjen käytettyjen ajoneuvojen osalta ei ilmeisesti tarkasteta samoja asiakirjoja.

Vastaajan tälle rajoitukselle esittämät perustelut eivät lisäksi ole komission mukaan uskottavia muun muassa siltä osin kuin vastaajalla on jo käytössään huomattavia valvontamenetelmiä, joiden avulla se voi varmistua siitä, että kyseessä olevia ajoneuvoja ei ole myyty laittomasti, ja kun joka tapauksessa silloin, kun edellytettyä kaupparekisteriotetta ei ole toimitettu, voidaan toteuttaa rekisteröinnin epäämistä vähemmän radikaaleja toimenpiteitä, kuten esimerkiksi rekisteröintimenettelyn keskeyttäminen sen ajaksi, kun hallinnolliset viranomaiset suorittavat tarkastuksen.

Kanne 14.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-287/07)

(2007/C 211/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja D. Kukovec)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

1. Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY⁽¹⁾ 71 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

Toissijaisesti:

Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY 71 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ilmoittanut komissiolle kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

2. Yhteisöjen tuomioistuimen on veloitettava Belgian kuningaskunta korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin 2004/17/EY täytäntöönpanolle päättyi 31.1.2006.

(¹) EUVL L 134, s. 1.

Kanne 15.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-292/07)

(2007/C 211/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja D. Kukovec)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

1. on todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY (¹) 80 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

Toissijaisesti:

on todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 80 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ilmoittanut komissiolle kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

2. Belgian kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2004/18/EY täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 31.1.2006.

(¹) EUVL L 134, s. 114.

Kanne 19.6.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-294/07)

(2007/C 211/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: D. Maidani)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

- on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY (¹) 40 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä
- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2004/38/EY täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 29.4.2006.

(¹) EUVL L 158, s. 77, oikaisut EUVL 2004, L 229, s. 35 ja EUVL 2005, L 197, s. 34.

Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 20.6.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-369/07, Département du Loiret (Ranska), jota tukee Scott SA, v. Euroopan yhteisöjen komissio, 29.3.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-295/07 P)

(2007/C 211/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: J. Flett)

Muut osapuolet: Département du Loiret (Ranska), Scott SA

Vaatimukset

- Valitus on katsottava perustelluksi, ja näin ollen valituksena-lainen tuomio on kumottava kokonaisuudessaan.
- Asia on ratkaistava lopullisesti ja on katsottava, että päätös 2002/14/EY (1) on riittävästi perusteltu siltä osin kuin kyse on yhdistetystä korkokannasta tai sen sijaan, mikäli yhteisöjen tuomioistuimen on katsottava, että asia ei ole ratkaisukelpoinen, sen on palautettava asia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- Kantaja on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluisaan sekä korvaamaan komissiolle oikeudenkäyntimenettelystä yhteisöjen tuomioistuimessa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- Scott SA on velvoitettava vastaamaan sille kahdesta oikeudenkäyntimenettelystä aiheutuneista oikeudenkäyntikulusta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kahdeksaan valitusperusteeseen väittäen aluksi, että valituksenalainen tuomio perustuu virheelliseen näkemykseen valtiontukia koskevasta yhteisön säännöistä, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on virheellisesti samaistanut yritysten välistä kilpailua koskeviin sääntöihin sääntöjenvastaisen tuen takaisinperimismääräyksen antohetkellä eikä jäsenvaltioiden välistä kilpailua koskeviin sääntöihin mainitun tuen tosiasiallisena myöntämisa-jankohtana.

Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittaja väittää vastoin sitä, mitä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksena-laisessa tuomiosta, että päätös, jossa määrätään sääntöjenvastaisesti myönnetyn tuen takaisinperimisestä, on riittävästi perusteltu, mikäli yksinkertaisella matemaattisella laskutoimituksella voidaan todeta, mitä laskentatapaa on käytetty. Tästä juuri on

kyse nyt esillä olevassa tapauksessa, koska kaikki myönnetyn tuen määrää, korkokantaa, kestoja ja takaisin perittävää määrää koskevat olennaiset tiedot esitetään sen päätöksessä.

Toisella valitusperusteellaan valittaja väittää, että yhdistetyn korkokannan käyttö ilmaistiin joka tapauksessa epäsuorasti sen päätöksen perusteluissa, kun otetaan huomioon ilmoitetut tavoitteet tuesta johtuvien etujen poistamiseksi ja aikaisemman tilanteen palauttamiseksi. Tältä kannalta katsottuna takaisin perittävään summaan sovellettavan korkokannan oli välttämättä oltava yhdistetty korkokanta, jotta voitiin ottaa huomioon rahan arvon aleneminen ja tuensaajalle ajan myötä kertyvä etu.

Kolmannella valitusperusteellaan komissio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen kääntäessään todistustaakan sen vahingoksi. Kantajana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa olevan asianosaisen nimittäin kuuluu näyttää toteen väitetty muutos sääntöjenvastaisesti myönnettyjen tukien takaisinperimismääräyksiin sovellettavaa korkokantaa koskevassa komission käytännössä, eikä viimeksi mainitun asiana ole näyttää toteen, ettei tällaista muutosta ole tehty.

Neljännellä valitusperusteellaan valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, ettei valittaja ole täsmentänyt, miltä osin tuensaajana oleva yhtiö sai edelleen etua kyseisen tuen takaisinperimismääräyksen antohetkellä. Komission on vahvistettava tällaisen edun olemassaolo tuen myöntämisa-jankohtana eikä sen takaisinperimishetkellä.

Viidennellä ja kuudennella valitusperusteellaan komissio moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta nojautumisesta pohdintoihin eikä todisteisiin siltä osin kuin kyse on tuensaajana olevan yhtiön myyntihinnasta toiselle yhtiölle ja siitä, että se on katsonut, että tämä myyntihinta 11 vuotta tuen myöntämisen jälkeen oli seikka, joka komission olisi tullut ottaa huomioon takaisin perittävää määrää vahvistaessaan. Valtiontukien alalla tavoitteena nimittäin on palauttaa aikaisempi tilanne ja takaisin perittävän tuen määrä vastaa siten välttämättä alun perin myönnettyä määrää lisätynä sen tosiasialliseen takaisinperimiseen asti vuotuisilla yhdistetyillä koroilla riippumatta siitä, mitä tuensaaja on tällä välin tehnyt tuelle.

Seitsemännellä valitusperusteellaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että se seikka, että tuen takaisinperimisen on tapahduttava kansallisten sääntöjen mukaisesti, merkitsee välttämättä sitä, että korot on laskettava yksinkertaisen kannan mukaan. Vaikka on totta, että pääoma ja korot on perittävä takaisin kansallisessa oikeudessa säädettyjen menetelyiden mukaisesti, korkokannan määrääminen, kuten myös kysymys siitä, onko tämän kannan oltava yksinkertainen vai yhdistetty, kuuluu nimittäin yhteisön oikeuden eikä kansallisen oikeuden piiriin.

Kahdeksannella valitusperusteellaan komissio väittää lopuksi, että valituksenalainen tuomio on täysin suhteeton siltä osin kuin sillä kumotaan kokonaisuudessaan sen päätös, vaikka pääoman määrä oli mahdollista erottaa korkoina maksettavasta määrästä, kuten myös yksinkertaisen korkokannan käyttö oli mahdollista erottaa yhdistetyn korkokannan käytöstä.

(¹) Valtiontuesta, jonka Ranska on myöntänyt Scott Paper SA:lle/Kimberly-Clarkille, 12.7.2000 tehty komission päätös 2002/14/EY (EYVL 2002, L 12, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Regensburg (Saksa) on esittänyt 21.6.2007 — Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Klaus Bourquain

(Asia C-297/07)

(2007/C 211/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Regensburg

Pääasian asianosaiset

Vastaja: Klaus Bourquain

Ennakkoratkaisukysymykset

Kun otetaan huomioon tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14.6.1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin 19.6.1990 Schengenissä (¹) 54 artiklan tulkinta, päteekö kielto, jonka mukaan sopimuspuoli ei saa syyttää sellaista henkilöä, jonka osalta toinen sopimuspuoli on ratkaissut asian lainvoimaisella tuomiolla, samasta teosta, jos hänelle tuomittua rangaistusta ei voitaisi koskaan suorittaa tuomion antaneen sopimuspuolen lain mukaan?

(¹) EYVL 2000, L 239, s. 19.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka VAT and Duties Tribunal, London (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 29.6.2007 — J D Wetherspoon PLC v. The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-302/07)

(2007/C 211/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

VAT and Duties Tribunal, London

Pääasian asianosaiset

Kantaja: J D Wetherspoon PLC

Vastaja: The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Perustuuko arvonlisäverosummien pyöristäminen pelkästään kansalliseen lainsäädäntöön, vai säädetäänkö siitä yhteisön lainsäädännössä? Erityisesti vahvistetaanko ensimmäisen arvonlisäverodirektiivin (¹) 2 artiklan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa ja kuudennen arvonlisäverodirektiivin (²) (1.1.2004 laadittu toisinto) 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdassa ja/tai 12 artiklan 3 kohdan a alakohdassa ja/tai 22 artiklan 3 kohdan b alakohdassa se, että pyöristäminen kuuluu yhteisön oikeuden alaan?
- 2) Erityisesti:
 - i) Estääkö yhteisön lainsäädäntö sellaisen kansallisen säännön tai kansallisen veroviranomaisen käytännön soveltamisen, jossa edellytetään kaikkien arvonlisäverosummien pyöristämistä ylöspäin aina, kun kyseessä olevan pienimmän valuuttayksikön murto-osa on 0,50 tai enemmän (esimerkiksi 0,50 penniä on pyöristettävä ylöspäin lähimpään kokonaiseen penniin)?
 - ii) Edellyttääkö yhteisön oikeus, että verovelvolliset voivat pyöristää alaspäin kaikki arvonlisäverosumat, joihin sisältyy käytettävissä olevan pienimmän valuuttayksikön murto-osa?
- 3) Missä vaiheessa pyöristämisen on yhteisön lainsäädännön nojalla tapahduttava määritettäessä maksettavan arvonlisäveron määrää arvonlisäveron alaisessa myynnissä: myyntikappaleen tasolla, tuotelajin tasolla, luovutusten tai suoritusten tasolla (jos myyntitapahtuma käsittää useita luovutuksia tai suorituksia), liiketapahtuman tasolla eli kaikkien myyntitapahtumien tasolla, arvonlisäveron tilityskaudella vai jollakin muulla tasolla?

4) Onko yhdenvertaista kohtelua ja verotuksen neutraalisuutta koskevilla yhteisön oikeuden periaatteilla vaikutusta näihin kysymyksiin erityisesti, kun otetaan huomioon se, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa asianomaiset veroviranomaiset ovat antaneet ainoastaan joillekin kauppiaille luvan pyöristää arvonlisäverosummat alaspäin?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 11.4.1967 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 67/227/ETY EYVL 71, s. 1301. Suomenk. erityispainos Alue 9 Nide 1, s. 3.

(²) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 29.6.2007 — Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy

(Asia C-303/07)

(2007/C 211/39)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy

Muut asianosaiset: Uudenmaan verovirasto ja Helsingin kaupunki

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 43 ja 48 artikloja sekä 56 ja 58 artikloja tulkittava siten, että niiden turvaamien perusvapauksien toteutumiseksi Suomen lainsäädännön mukainen osakeyhtiö tai sijoitusrahasto ja Luxemburgin lainsäädännön mukainen SICAV-yhtiö on katsottava vertailukelpoisiksi siitä huolimatta, että aivan SICAV-yhtiötä vastaavaa yhtiömuotoa ei tunneta Suomen lainsäädännössä, kun samalla otetaan huomioon, että SICAV-yhtiötä, joka on Luxemburgin lainsäädännön mukainen yhtiö, ei mainita direktiivin 90/435/ETY (¹) 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen yhtiöiden luettelossa, jonka viimeksi mainitun direktiivin mukainen Suomen asiassa sovellettava lähdeverosäännöstö on, sekä samalla vielä se, että SICAV-yhtiö on Luxemburgin sisäisen verolainsäädännön mu-

kaan verovapaa tuloverotuksessa? Onko näin ollen mainittujen perustamissopimuksen artiklojen vastaista, että Luxemburgissa asuvaa SICAV-yhtiötä osingonsaajana ei ole vapautettu Suomessa osingosta perittävistä lähdeverosta?

(¹) Neuvoston direktiivi, annettu 23. päivänä heinäkuuta 1990, eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä EYVL, Erityispainos 1994, 9/Nide 2 s. 25.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 2.7.2007 — Directmedia Publishing GmbH v. 1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg ja 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop

(Asia C-304/07)

(2007/C 211/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Directmedia Publishing GmbH

Vastaajat: 1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg ja 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop

Ennakkoratkaisukysymykset

Voiko tietojen siirtäminen (tietokantadirektiivin 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti) suojatusta tietokannasta toiseen tietokantaan olla myös silloin tietokantojen oikeudellisesta suojasta 11.4.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/9/EY (¹) (tietokantadirektiivi) 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua kopiointia, kun se tehdään tietokannasta yksittäin tehdyillä harkituilla hauilla, vai edellyttääkö tässä säännöksessä tarkoitettu kopiointi tietojen (fyysistä) kopiointimenettelyä?

(¹) EYVL L 77, s. 20.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale civile di Genova (Italia) on esittänyt 2.7.2007 — Radiotelevisione italiana SpA (RAI) v. PTV Programmazioni Televisive SpA

(Asia C-305/07)

(2007/C 211/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale civile di Genova

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Radiotelevisione italiana SpA (RAI)

Vastaja: PTV Programmazioni Televisive SpA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kaikille sellaisten laitteistojen haltijoille, joilla voidaan vastaanottaa yleisradiosignaaleja, julkisen yleisradiopalvelun rahoittamiseksi asetettu maksuvelvollisuus, kun sitä arvioidaan sekä kansallisella että paikallisella tasolla, pidettävä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettuna valtiontuenä?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko komission 20.4.2005 Italian ulkoministerille tiedoksiannettu päätös yhteensoveltumaton yhteisön oikeuden kanssa sen vuoksi, että siinä on tosiseikkoja koskevia virheitä tai että tosiseikkoja on arvioitu virheellisesti, kun siinä on katsottu, että RAI:n lupamaksuihin voidaan soveltaa 86 artiklan 2 kohdassa määrättyä poikkeusta, mutta jätetty ottamatta huomioon, että — toimiluvan haltijana oleva lähetystoiminnan harjoittaja tarjoaa julkista yleisradiopalvelua alueellisesti ilman, että alueellisissa laeissa ja erityisissä palvelusopimuksissa olisi määritelty niitä tehtäviä, jotka lähetystoiminnan harjoittajalla on velvollisuus suorittaa niinä ohjelma-aikoina ja siinä ohjelmaverkossa, jotka on tarkoitettu alueellisille lähetyksille; — kun otetaan huomioon, ettei julkisen palvelun velvoitteita ole määritelty, sen tarkistaminen, että paikallisille julkisille palveluille suunnatut valtion varat todella käytetään yksinomaan tähän julkiseen palveluun liittyviin toimintoihin, ei ole mahdollista; — toimiluvan haltijana olevan lähetystoiminnan harjoittajan tehtäväksi ei ole virallisella lupatoimenpiteellä annettu erityisten julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä, vaan sille on annettu vain yleinen lupa alueellisen julkisen palvelun tarjoamiseen?
- 3) Kielletäänkö EY:n perustamissopimuksen 86 artiklalla yleisesti sellainen paikallisia markkinoita koskeva kansallinen lainsäädäntö, jolla yksittäisille alueille annetaan valta sellaisten säännösten antamiseen, joilla yksilöidään valtion varoista tuetut, alueelliset julkisen palvelun tehtävät ja säädetään, että tällaisia tehtäviä annetaan yksinomaan RAI SpA:lle ilman minkäänlaista julkista tarjouskilpailua?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Højesteret (Tanska) on esittänyt 3.7.2007 — Ruben Andersen v. Kommunernes Landsforening Slagelse Kommunen (aiemmin Skælskør Kommune) valtuuttamana

(Asia C-306/07)

(2007/C 211/42)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Højesteret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ruben Andersen

Vastaja: Kommunernes Landsforening Slagelse Kommunen (aiemmin Skælskør Kommune) valtuuttamana

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Merkitseekö työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista 14.10.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/533/ETY (1) 8 artiklan 1 kohta sitä, että kollektiivisopimusta, jolla on tarkoitus panna täytäntöön direktiivin säännökset, ei voida soveltaa työntekijään, joka ei ole sopimusosapuolena olevan järjestön jäsen?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kielteisesti, merkitseekö direktiivin 8 artiklan 2 kohdan ilmaisu ”työntekijät, joiden työsuhdetta kollektiivisopimus tai kollektiivisopimukset eivät koske”, sitä, että kollektiivisopimuksen määräyksiä velvollisuudesta tehdä työnantajalle ensin huomautus ei voida soveltaa työntekijään, joka ei ole sopimusosapuolena olevan järjestön jäsen?
- 3) Tarkoitetaanko direktiivin 8 artiklan 2 kohdan sanoilla ”tilapäinen työsopimus” ja ”tilapäinen työsuhte” lyhytkestoisia työsuhteita vai jotain muuta, esimerkiksi kaikkia määräaikaista työsuhteita? Millä kriteereillä on ensin mainitussa tapauksessa ratkaistava, onko työsuhte tilapäinen (lyhytkestoinen)?

(1) EYVL L 288, s. 32.

Valitus, jonka Koldo Gorostiaga Atxalandabaso on tehnyt 5.7.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso v. Euroopan parlamentti, 24.4.2007 antamasta määräyksestä

(Asia C-308/07 P)

(2007/C 211/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (edustaja: avocat D. Rouget)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- tämä valitus on katsottava perustelluksi ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 24.4.2007 antama määräys on näin ollen kumottava
- riita on ratkaistava lopullisesti ja Euroopan parlamentin pääsihteerin 22.3.2006 tekemä päätös, jolla valittaja veloitettiin palauttamaan 118 360,18 euron summa ja suoritettiin pidätys eri parlamentin korvauksista, jotka parlamentti oli velvollinen maksamaan valittajalle, on kumottava
- yhteisöjen tuomioistuimen on veloitettava vastaaja vastamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä valittajan oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää kuusi valitusperustetta valituksensa tueksi.

Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittajaa kiistää turvautumisen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklaan, jolla valittajan mukaan evätään tältä oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei valittajan mukaan kuullut tätä ennalta eikä tämä voinut myöskään vastata parlamentin esittämiin väitteisiin.

Toisella valitusperusteellaan valittaja väittää, että puolueettomuusperiaatetta on loukattu, koska samat tuomarit ratkaisivat pääasian kahdessa peräkkäisessä kanteessa, jotka valittaja oli nostanut asioissa T-146/04 ja T-132/06, joista ensimmäinen johti 22.12.2005 annettuun tuomioon ja toinen 24.4.2007 annettuun määräykseen. Edellä mainittu periaate edellyttää valittajan mukaan kuitenkin, että sama tuomari ei voi ottaa käsiteltäväkseen edes samanasteisessa tuomioistuimessa asiaa, joka perustuu samoihin tosiseikkoihin tai riittävästi niihin tosiseikkoihin liittyviin tosiseikkoihin, joiden perusteella kyseinen tuomari on ratkaissut asian aiemmin.

Kolmannella valitusperusteellaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi virheellisesti 22.12.2005 annetun tuomion laajuutta. Koska parlamentin pääsihteerin 24.2.2004 tekemä päätös oli kumottu toimivallan puuttumisen vuoksi, valittajalla ei ollut mitään syytä tehdä valitusta tästä tuomiosta yhteisöjen tuomioistuimessa, koska se, että tuomioistuin toteaa toimivallan puuttumisen, merkitsee, että tässä yhteydessä tehty päätös on mitätön.

Neljännellä valitusperusteellaan valittaja kiistää sen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on järjestelmällisesti kieltänyt ottamasta huomioon valittajan esittämiä väitteitä parlamentin pääsihteerin 22.3.2006 tekemän päätöksen kumoamiseksi. Tämä jälkimmäinen päätös on valittajan mukaan uusi päätös, joka on erillinen 24.2.2004 tehdystä päätöksestä, minkä vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen velvollisuutena oli tutkia kaikki ne aineellisoikeudelliset ja muotoiseikkoja koskevat valitusperusteet, jotka valittaja oli esittänyt sen riitauttamiseksi.

Viidennellä valitusperusteellaan valittaja moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että tämä kieltäytyi tutkimasta kanneperustetta, joka perustui ylivoimaiseen esteeseen, vaikka tällaista kanneperustetta ei ollut esitetty kanteessa, joka oli nostettu 24.2.2004 tehdystä päätöksestä.

Kuudennella valitusperusteellaan valittaja moittii lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta hyvän hallinnon periaatteen huomiotta jättämisestä, kun se muun muassa torjui viittaukset parlamentin 6.9.2001 hyväksymään hyvän hallintotavan säännöstöön.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lunds tingsrätt (Ruotsi) on esittänyt 5.7.2007 — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurs v. Anders Holmqvist

(Asia C-310/07)

(2007/C 211/44)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lunds tingsrätt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurs

Vastaaja: Anders Holmqvist

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko työntekijöiden suojaaja työnantajan maksukyvyttömyys-tilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.10.1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY⁽¹⁾, jota on viimeksi muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/74/ETY⁽²⁾, 8 a artiklaa tulkittava siten, että se, että yrityksen katsotaan harjoittavan toimintaa tietyn jäsenvaltion alueella, edellyttää sitä, että yrityksellä on sivuliike tai kiinteä toimipaikka tässä jäsenvaltiossa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, minkä edellytysten on täyttyvä, jotta yrityksen katsotaan harjoittavan toimintaa useissa jäsenvaltioissa?
- 3) Jos katsotaan, että yhtiö toimii usean jäsenvaltion alueella ja työntekijä työskentelee yhtiön palveluksessa useissa näistä jäsenvaltioista, minkä arviointiperusteiden mukaan on ratkaistava, missä työntekijä tavallisesti työskentelee?
- 4) Onko työntekijöiden suojaaja työnantajan maksukyvyttömyys-tilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.10.1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY, jota on viimeksi muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/74/ETY, 8 a artiklalla välitön oikeusvaikutus?

⁽¹⁾ EYVL L 283, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 270, s. 10.

Kanne 5.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-311/07)

(2007/C 211/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja B. Schima)

Vastaaja: Itävallan tasavalta

Vaatimukset

- Itävallan tasavalta on rikkonut ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/105/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 alakohtaa, koska se ei ole säätänyt kyseisen säännöksen mukaisesta määräajasta lääkkeiden sisällyttämiselle korvaussäännösten keltaiseen tai vihreään ryhmään.
- Itävallan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 89/105/ETY tavoitteena on muun muassa sellaisten taloudellista laatua olevien kansallisten toimenpiteiden eroavaisuuksien poistaminen, joihin jäsenvaltiot ryhtyvät valvoakseen paremmin lääkkeisiin kohdistuvia julkisen terveydenhuollon kustannuksia. Näihin kuuluvat toimenpiteet, joilla rajoitetaan valmistevalikoimia, jotka kansallinen sairausvakuutusjärjestelmä kattaa. Jotta tällaisilla eroavaisuuksilla ei rajoiteta yhteisön sisäistä lääkekauppaa, direktiivissä asetetaan tiettyjä vaatimuksia menettelylle, jota noudattaen valmisteet sisällytetään kansallisen sairausvakuutusjärjestelmän korvaamien lääkkeiden luetteloon. Vastaavasti direktiivin 6 artiklan 1 alakohdassa säädetään määräajasta, jonka kuluessa päätös lääkkeen sisällyttämisestä tähän niin kutsuttuun korvattavien lääkkeiden luetteloon on tehtävä.

Itävallassa kansallisen sairausvakuutusjärjestelmän korvaamien valmisteiden luettelossa on kolme erilaista korvausryhmää. Niin kutsuttu ”vihreä ryhmä” sisältää lääkkeet, joiden määrääminen ja kustannusten korvaaminen on lääketieteellisesti ja terveydenhoidon kustannuksia ajatellen järkevää ja perusteltua ilman sosiaaliturvalaitoksen ennalta antamaa lupaa, niin kutsuttuun ”keltaiseen ryhmään” kuuluvat lääkkeet korvataan vain perustelluissa erityistapauksissa sosiaaliturvalaitoksen ennalta antaman luvan jälkeen, ja lopuksi niin kutsuttuun ”punaiseen ryhmään” kuuluvat lääkkeet, joiden osalta on tehty hakemus niiden sisällyttämiseksi keltaiseen tai vihreään ryhmään. Punaiseen ryhmään merkittyjen lääkkeiden kustannukset korvataan perustelluissa erityistapauksissa sosiaaliturvalaitokselta ennalta saadun luvan jälkeen, edellyttäen, ettei keltaisessa tai vihreässä ryhmässä ole vaihtoehtoisia lääkkeitä. Asianmukainen hakemus lääkkeen sisällyttämiseksi korvaussäännösten keltaiseen tai vihreään ryhmään merkitsee siis myös sitä, että kyseinen lääke poistetaan tietyksi ajanjaksoksi punaisesta ryhmästä. Itävallan lainsäädännön mukaan punaiseen ryhmään kuuluvat lääkkeet voivat pysyä kyseisessä ryhmässä korkeintaan 24 kuukauden ajan. Jos EU:n keskihintaa ei voida vahvistaa, määräaika pidennetään 36 kuukauteen.

Kyseinen lainsäädäntö ei ole yhteensopiva direktiivin 89/105/ETY 6 artiklan 1 alakohdan kanssa, koska ei ole takeita siitä, että lääkkeen sisällyttämistä keltaiseen tai vihreään ryhmään koskeva päätös tehdään 90 tai 180 päivän kuluessa, kuten direktiivin kyseisessä säännöksessä edellytetään.

Kuten yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-229/00, komissio vastaan Suomi, 12.6.2003 antamassaan tuomiossa todennut, direktiivin tavoitteiden saavuttaminen vaarantuisi, jos jäsenvaltio voisi ottaa erityiskorvattavien lääkkeiden luettelon laatimiseksi käyttöön kaksi menettelyä, joista toinen olisi direktiivin 6 artiklan 1 alakohdassa asetettujen velvoitteiden mukainen ja toinen näistä velvoitteista vapaa ja ristiriidassa kyseisessä direktiivissä vahvistettujen tavoitteiden kanssa. Toisin kuin Itävallan hallitus katsoo, korvattavien lääkkeiden luetteloon sisällyttämistä koskevaa hakemusta ja tämän lisäksi myös tällaisen luettelon tiettyyn ryhmään sisällyttämistä koskevaa hakemusta on käsiteltävä direktiivin 6 artiklan 1 alakohdan vaatimusten mukaisesti, kun kyseiseen ryhmään sisällyttäminen merkitsee, kuten Itävallassa, suotuisampia korvauksedellytyksiä kuin sisällyttäminen johonkin toiseen ryhmään tai tällaiseen ryhmään jääminen. Näin ollen on varmistettava, että tällaisista hakemuksista päätetään direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa.

Koska tästä ei ole säädetty Itävallan lainsäädännössä, kyseinen lainsäädäntö on ristiriidassa yhteisön oikeuden edellä mainitun säännöksen kanssa, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut.

(¹) EYVL 1989, L 40, s. 8.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'instance de Paris (Ranska) on esittänyt 6.7.2007 — JVC France SAS v. Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Asia C-312/07)

(2007/C 211/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'instance de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantaja: JVC France SAS

Vastaaja: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko videokameranauhuri, jolla ei sitä maahantuotaessa voida tallentaa ulkopuolelta tulevia videosignaaleja, luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 8525 40 99, jos sen videoliitäntä voidaan tiettyä kytkentää käyttämällä jälkepäin aktivoida videotuloksi ohjelmiston tai lisälaitteen (widget) avulla, koska tämä laite on varustettu sähköpiireillä, joiden avulla sillä voidaan muutostöiden jälkeen tallentaa ulkopuolelta tuleva videosignaali, vaikka valmistaja ja myyjä eivät ole ilmoittaneet tästä mahdollisuudesta eivätkä takaa sitä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja selittävien huomautusten peräkkäiset muutokset merkitsevät videokameranauhureiden luokittelua koskevan yhteisön käytännön muutosta ja poikkeusta periaatteeseen, jonka mukaan tavarat on luokiteltava niiden todellisten ominaisuuksien perusteella, joita niillä on tullaushetkellä, onko Euroopan komissio voinut hyväksyttävästi tehdä tämän muutoksen muuttamalla selittäviä huomautuksia eli pikemminkin taannehtivan soveltamisen kautta kuin antamalla luokitteluasetuksen, jota sovelletaan ainoastaan tuleviin tilanteisiin?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 5.7.2007 — Kirtruna S.L. ja Elisa Viganó v. Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA ja Electro Calbet SA

(Asia C-313/07)

(2007/C 211/47)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Kirtruna S.L. ja Elisa Viganó

Vastaajat: Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos S.A. ja Electro Calbet S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko takeiden, joita sovelletaan luovutuksensaajaan, joka ostaa velkajärjestelyyn asetetun yrityksen tai tällaisen yrityksen tuotantoyksikön, ja joiden mukaisesti tämä luovutuksensaaja ei vastaa veloista, jotka johtuvat sopimuksista tai työsuhteista, kun maksukyvyttömyysmenettelyn yhteydessä tarjottavan suojan vähimmäistaso vastaa yhteisön direktiiveissä säädetyn suojan tasoa, katsottava liittyvän vain velkoihin, jotka liittyvät suoraan työsopimukseen tai työsuhteisiin, vai onko näiden takeiden soveltamisalaa laajennettava — pyrittäessä suojaamaan työntekijöiden kaikkia oikeuksia ja säilyttämään työpaikat — muihin sopimuksiin, jotka eivät varsinaisesti liity työsuhteeseen, mutta joilla on kuitenkin vaikutuksia toimitiloihin, joissa yritys harjoittaa liiketoimintaansa, tai tiettyihin tuotantomenetelmiin tai -välineisiin, jotka ovat välttämättömiä liiketoiminnan jatkumisen kannalta?
- 2) Kun on kyse tästä samasta työntekijöiden oikeuksien takamisesta, voiko velkajärjestelyä johtava ja luovutuksesta määräävä tuomioistuin antaa tuotantoyksikön ostajalle takeita, jotka liittyvät paitsi työsopimukseen perustuviin oikeuksiin, myös muihin maksukyvyttömän yrityksen sopimukseen ja velvollisuuksiin, joiden täyttäminen on välttämätöntä, jotta toiminnan jatkuminen voidaan varmistaa?
- 3) Taataanko velkajärjestelyyn asetetun yrityksen tai tällaisen yrityksen tuotantoyksikön ostajalle, joka on sitoutunut jatkaamaan kaikkia tai joitakin työsopimuksia ja siirtämään nämä työsopimukset omin nimiinsä, että tälle ostajalle ei voida esittää muita vaatimuksia tai siirtää muita velvollisuuksia, jotka liittyvät sopimukseen tai työsuhteisiin, jotka ostaja ottaa omiin nimiinsä, erityisesti veroihin tai sosiaaliturvamaksuihin liittyviä velvollisuuksia, tai oikeuksia, joita voivat käyttää sellaisiin sopimukseen perustuvien oikeuksien ja velvollisuuksien haltijat, joissa maksukyvyttömän yritys on ollut sopimuspuolena ja jotka on siirretty ostajalle osana kokonaisuutta tai tuotantoyksikköä?
- 4) Voidaanko sellaisten tuotantoyksiköiden tai yritysten luovutusten osalta, jotka on tuomioistuimen päätöksellä tai hallinnollisella päätöksellä todettu maksukyvyttömiksi ja jotka ovat likvidaatiomenettelyssä, tulkita direktiiviä 23/2001 (*) siten, että sillä suojataan paitsi työsopimuksia, myös muita sopimuksia, joilla on suoria ja välittömiä vaikutuksia työsopimusten voimassa pitämiseen?
- 5) Onko Espanjan Ley Concursalin 149 §:n 2 momentin sanamuoto, siltä osin kuin siinä viitataan yritysten luovutuksiin, ristiriidassa edellä mainitun direktiivin 23/2001 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan kanssa, siltä osin kuin luovutuksensaajalle siirretään velkajärjestelyyn asetetun tai maksukyvyttömän yrityksen työsuhteisiin perustuvat velvollisuudet ja muun muassa velvollisuus suorittaa sosiaaliturvamaksut, jotka velallinen on mahdollisesti jättänyt maksamatta?

(*) Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/23/EY (EYVL L 82, s. 16).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 10.7.2007 — Lahti Energia Oy

(Asia C-317/07)

(2007/C 211/48)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lahti Energia Oy

Muut asianosaiset: Lahden ympäristölautakunta, Hämeen ympäristökeskus, Salpausselän luonnonystävät ry

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2000/76/EY (*) 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava niin, että direktiiviä ei sovelleta kaasumaisen jätteen polttamiseen?
- 2) Onko kaasutinlaitosta, jossa jätteistä synnytetään pyrolyysin avulla kaasua, pidettävä direktiivin 2000/76/EY 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna polttolaitoksena, vaikka siinä ei ole polttolinjaa?
- 3) Onko kaasutinlaitoksessa synnytetyn ja kaasuttamisprosessin jälkeen puhdistetun tuotekaasun polttamista voimalaitoksen kattilassa pidettävä direktiivin 2000/76/EY 3 artiklassa tarkoitettuna toimintana? Vaikuttaako asiaan se, että puhdistetulla tuotekaasulla korvataan fossiilisten polttoaineiden käyttöä ja että voimalaitoksen päästöt tuotettua energiayksikköä kohden olisivat pienemmät käytettäessä jätteistä synnytettyä puhdistettua tuotekaasua kuin muita polttoaineita? Onko direktiivin 2000/76/EY soveltamisalan tulkinnaassa merkitystä sillä, muodostavatko kaasutinlaitos ja voimalaitos teknis-tuotannolliset näkökohdat ja niiden keskinäinen etäisyys huomioon ottaen yhden laitoksen tai sillä, onko kaasutinlaitoksessa synnytetty, puhdistettu tuotekaasu siirrettävissä ja käytettävissä esimerkiksi energiantuotantoon, polttoaineena tai muuhun tarkoitukseen toisaalla?
- 4) Millä edellytyksillä kaasutinlaitoksessa synnytettyä puhdistettua tuotekaasua voidaan pitää tuotteena siten, ettei siihen enää sovelleta jätettä koskevaa sääntelyä?

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi, annettu 4.12.2000, jätteenpoltoista EYVL L 332, s. 91

Valitus, jonka 3F, aiemmin Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), on tehnyt 11.7.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) asiassa T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) v. Euroopan yhteisöjen komissio, 23.4.2007 antamasta määräyksestä

(Asia C-319/07 P)

(2007/C 211/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: 3F, aiemmin Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (edustajat: barrister A. Bentley ja advokat A. Worsøe)

Muut osapuolet: Euroopan yhteisöjen komissio, Tanskan kuningaskunta, Norjan kuningaskunta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-30/03, Specialarbejderforbundet i Danmark vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 23.4.2007 antaman määräyksen ja
- ottaa tutkittavaksi valittajan kanteen asiassa T-30/03 ja
- velvoittaa joka tapauksessa komission korvaamaan valittajalle tämän valituksen tekemisestä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että riidanalainen määräys on kumottava seuraavista syistä:

1. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tukeutumalla asiassa C-67/96, Albany, annettuun tuomioon katsoakseen, että valittaja ei voinut tukeutua omaan kilpailuasemaansa työehtosopimusneuvotteluissa osoittaakseen, että asia koski sitä erikseen.
2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että valittaja ei voinut tukeutua sosiaalisiin näkökohtiin osoittaakseen, että asia koski sitä erikseen.
3. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi virheellisesti Plaumann ja ARE -oikeuskäytäntöä katsomalla, että asian ei voida katsoa koskevan valittajaa erikseen yksinomaan siksi, että asianomainen tuki siirretään tuensaajille tuloveron vapautukseen oikeutettujen merimiesten palkkavaatimuksia alentamalla.
4. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi virheellisesti Van der Kooy ja CIRFS -oikeuskäytäntöä katsomalla, että verotukselliset toimenpiteet eivät vaikuttaneet valittajan omaan etuun neuvottelijana.

Valitus, jonka Antartica Srl on tehnyt 11.7.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-47/06, Antartica Srl v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 10.5.2007 annetusta tuomiosta

(Asia C-320/07 P)

(2007/C 211/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Antartica Srl (edustajat: avvocato E. Racca ja avvocato A. Fusillo)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), The Nasdaq Stock Market, Inc.

Vaatimukset

- toisen valituslautakunnan tekemä päätös on kumottava
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinta asetuksen N:o 40/94 ⁽¹⁾ 8 artiklan 5 kohdasta on ristiriidassa sen kanssa, miten tavaramerkin tunnettuuden käsite nykyään määritellään asiassa C-372/97, General Motors, annetun tuomion jälkeen.

⁽¹⁾ EYVL L 11, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 12.7.2007 — Coditel Brabant S.A. v. 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

(Asia C-324/07)

(2007/C 211/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Coditel Brabant S.A.

Vastaajat: 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko kunta tarjouskilpailua järjestämättä liittyä yksinomaan muista kunnista ja kuntien yhteenliittymistä koostuvaan osuuskuntaan (ns. puhtaasti kunnalliseen osuuskuntaan) siirtääksensä sille kaapelitelevisioverkkonsa hoitamisen, kun tämä osuuskunta toteuttaa pääosan toiminnastaan yhdessä jäsentensä kanssa ja niiden hyväksi ja kun sen toimintaan liittyvät päätökset tehdään osuuskunnan hallituksessa ja tämän kulloinkin myöntämien valtuuksien mukaan palvelualueiden hallituksissa, jotka kumpikin ovat viranomaisten edustajista koostuvia ja määränemmistöllä päätöksiä tekeviä sääntömääräisiä elimiä?
- 2) Voidaanko tällaisen päätösvallan, jota kaikki osuuskunnan jäsenet käyttävät tai jota palvelualueiden tai alialueiden tapauksessa osa sen jäsenistä käyttää osuuskunnan sääntömääräisten elinten välityksellä, katsoa merkitsevän sitä, että niillä on osuuskunnassa vastaava määräysvalta kuin niillä on suhteessa omiin yksikköihinsä?
- 3) Edellyttääkö kyseisten päätös- ja määräysvallan määrittäminen vastaavanlaisiksi sitä, että osuuskunnan kukin jäsen käyttää niitä yksinään, vai riittääkö, että jäsenet käyttävät niitä määränemmistöllä?

Kanne 11.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-325/07)

(2007/C 211/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: G. Rozet)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

- on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 83/477/ETY muuttamisesta 27.3.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/18/EY⁽¹⁾

2 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle

- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2003/18/EY täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 14.4.2006.

⁽¹⁾ EUVL L 2003, s. 48.

Kanne 13.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-328/07)

(2007/C 211/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: W. Wils)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

- on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle

- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2004/48/EY täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 29.4.2006.

⁽¹⁾ EUVL L 157, s. 45, oikaisu EUVL L 195, s. 16.

Kanne 13.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-329/07)

(2007/C 211/54)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: W. Wils)*Vastaja:* Ranskan tasavalta**Vaatimukset**

- on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle
- Ranskan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2004/48/EY täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 29.4.2006.

⁽¹⁾ EUVL L 157, s. 45, oikaisu EUVL L 195, s. 16.**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative d'appel de Lyon (Ranska) on esittänyt 17.7.2007 — Regie Networks v. Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne**

(Asia C-333/07)

(2007/C 211/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative d'appel de Lyon

Pääasian asianosaiset*Valittaja:* Regie Networks*Vastapuoli:* Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne**Ennakkoratkaisukysymys**

Onko komission 10.11.1997 tekemä päätös N:o N 679/97, jolla komissio päätti olla vastustamatta sellaisia muutoksia, jotka tehtiin asetuksella N:o 92-1053⁽¹⁾ luotuaan radioviestintää koskevaan tukijärjestelmään, pätevä 1) perustelujensa osalta, 2) sen arvioinnin osalta, joka koskee vuosiksi 1998–2000 luodun radioviestintää koskevan järjestelmän rahoituksen yhteensopivuutta EY:n perustamissopimuksen kanssa ja 3) sen perustelun osalta, jonka mukaan kyseisen tukijärjestelmän talousarvioresurssit eivät olisi kasvaneet?

⁽¹⁾ Radioviestinnän tukirahastolle suoritettavan veronluonteisen maksun uusimisesta 30.9.1992 annettu asetus N:o 92-1053, JORF N:o 228, 1.10.1992, ja radioviestinnän tukirahastolle suoritettavan veronluonteisen maksun käyttöönotosta 29.12.1997 annettu asetus N:o 97-1263, JORF N:o 302, 30.12.1997, s. 19194.

Kanne 19.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-340/07)

(2007/C 211/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Rozet ja M. van Beek)*Vastaja:* Luxemburgin suurherttuakunta**Vaatimukset**

- on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY muuttamisesta 23.9.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/73/EY⁽¹⁾ 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle
- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2002/73/EY täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 5.10.2005.

(¹) EYVL L 269, s. 15.

Kanne 20.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ruotsin kuningaskunta

(Asia C-341/07)

(2007/C 211/57)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: W. Wils ja P. Dejmek)

Vastaaja: Ruotsin kuningaskunta

Vaatimukset

— on todettava, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle

— Ruotsin kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 28.4.2006.

(¹) EUVL L 157, s. 45.

Kanne 24.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-342/07)

(2007/C 211/58)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Patakia ja B. Schima)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut rakennusten energiatehokkuudesta 16.12.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/91/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

— Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2002/91 täytäntöönpanolle säädetty määräaika päättyi 4.1.2006.

(¹) EUVL L 1, 4.1.2003, s. 65.

Kanne 25.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-345/07)

(2007/C 211/59)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Savvos ja P. Dejmek)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY⁽¹⁾ (rautatieturvallisuudisdirektiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.
- Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2004/49/EY täytäntöönpanoa varten asetettu määräaika päättyi 30.4.2006.

⁽¹⁾ EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44.

Kanne 25.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-346/07)

(2007/C 211/60)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Zavvos ja P. Dejmek)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta annetun neuvoston direktiivin 96/48/EY ja Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/16/EY muuttamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/50/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2004/50/EY täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 30.4.2006.

⁽¹⁾ EUVL L 164, 30.4.2004, s. 114.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 18.7.2007 — Ente per le Ville vesuviane v. komissio

(Asia T-189/02) ⁽¹⁾

(Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) — Yhteisön taloudellisen tuen lakkauttaminen — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Lopullisen tuensaajan asiavaltuus — Välitön yhteys — Puolustautumisoikeudet — Asetuksen (ETY) N:o 4254/88 muutetun 12 artiklan rikkominen — Puutteellinen tutkiminen)

(2007/C 211/61)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Ente per le Ville vesuviane (Napoli, Italia) (edustajat: asianajajat E. Soprano ja A. De Angelis)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: L. Flynn ja H. Speyart)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission 13.3.2002 tekemän päätöksen D (2002) 810111, joka koskee Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) taloudellisen tuen lakkauttamista sellaisiin infrastruktuuri-investointeihin Campaniassa (Italia), jotka koskevat kolmen Vesuviuksen kylän turistikohteiden yhtenäistä hyödyntämiseen liittyvää järjestelmää (FEDER N:o 86/05/04/054), kumoaminen

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ente per le Ville vesuviane veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 191, 10.8.2002.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 19.7.2007 — Bouychou v. komissio

(Asia T-344/04) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Ranskan Stardust Marinelle myöntämien valtiontukien palauttamiseen velvoittava päätös — Päätöksen kumoaminen yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla)

(2007/C 211/62)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Denis Bouychou, Stardust Marine -yhtiön konkurssipesän pesänhoitaja (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat B. Vatie ja M. Verger)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Rozet ja C. Giolito)

Oikeudenkäynnin kohde

Sen vahingon korvausvaatimus, jonka Ranskan Stardust Marinelle, jonka edustajana on Bouychou konkurssipesän pesänhoitajana, myöntämistä tuista 8.9.1999 tehty komission päätös 2000/513/EY väitetysti aiheutti.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään perusteettomana.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 23.10.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 19.7.2007 — FG Marine v. komissio

(Asia T-360/04) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Ranskan Stardust Marinelle myöntämien valtiontukien palauttamiseen velvoittava päätös — Päätöksen kumoaminen yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla)

(2007/C 211/63)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: FG Marine SA (Roissy Charles de Gaulle, Ranska) (edustaja: asianajaja M.-A. Michel)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Rozet ja C. Giolito)

Oikeudenkäynnin kohde

Sen vahingon korvausvaatimus, jonka Ranskan Stardust Marinelle myöntämistä tuista 8.9.1999 tehty komission päätös 2000/513/EY väitetysti aiheutti.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään perusteettomana.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 23.10.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 27.6.2007 — V v. parlamentti

(Asia T-345/05 R II)

(Väliaikainen oikeussuoja — Euroopan parlamentin jäsenen parlamentaarisen koskemattomuuden pidättäminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyys)

(2007/C 211/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: V (edustajat: barrister J. Lofthouse, barrister E. Hayes ja solicitor M. Monan)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: H. Krück, D. Moore ja M. Windisch)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantajan ensimmäisen välioihakermuksen, joka hylättiin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 16.3.2007 asiassa T-345/05 R, V v. parlamentti, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa, antamalla määräyksellä, uudelleentarkastelua koskeva vaatimus

Määräysosa

- 1) Välioihakermus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 25.6.2007 — Drax Power ym. v. komissio

(Asia T-130/06) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Ympäristö — Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Kansallisen jakosuunnitelman muuttamista koskeva ehdotus — Komission kieltäytyminen — Tutkimatta jättäminen)

(2007/C 211/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Drax Power Ltd (Selby, Yhdistynyt kuningaskunta); Great Yarmouth Power Ltd (Swindon, Yhdistynyt kuningaskunta); International Power plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta); Npower Cogen Ltd (Swindon); RWE Npower plc (Swindon); ScottishPower Generation Ltd (Glasgow, Yhdistynyt kuningaskunta) ja Scottish and Southern Energy plc (Perth, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: I. Glick, QC, ja barrister M. Cook)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: U. Wölker ja X. Lewis)

Oikeudenkäynnin kohde

Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kansallisen jakosuunnitelman muuttamista koskevasta ehdotuksesta, josta Yhdistynyt kuningaskunta on tehnyt ilmoituksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisesti, 28.2.2006 tehdyn komission päätöksen K(2006) 426 lopull. kumoamisvaatimus.

Määräysosa

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja komission oikeudenkäyntikuluista.*

(¹) EUVL C 165, 15.7.2006.

Kanne 31.5.2007 — KEK DIAVLOS v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-190/07)

(2007/C 211/66)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: KEK DIAVLOS (Peristeri, Attiki (Kreikka) (edustaja: asianajaja D. Khatimikhalis)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- On kumottava Euroopan yhteisöjen komission päätös 23/II/2006 ja kaikki siihen liittyvät Euroopan yhteisöjen toimet ja/tai päätökset esitetyillä perusteilla.
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne on nostettu 23.2.2006 tehdystä komission päätöksestä E(2006)465 (lopullinen) jossa veloitettiin kantaja palauttamaan korkoineen ennakkona maksettu 71 981 euron suuruinen

summa, jonka KEK KSINI (¹) oli saanut Euroopan kansalaisten tiedotusohjelmaa (PRINCE) varten, sillä perusteella, että hanke oli perusteettomasti viivästynyt ja että ei ollut näytetty toteen, että hanke olisi saatettu päätökseen. Kantaja väittää, että kyseinen päätös on perusteeton, virheellinen, epäasianmukainen ja että sen perustelut ovat puutteelliset ja virheelliset.

Toisin kuin komissio on kantajan mielestä virheellisesti ja perusteettomasti todennut, kantaja katsoo, että se oli täyttänyt kaikki rahoitussopimukseen, jonka se oli allekirjoittanut osallistuakseen kyseiseen ohjelmaan, perustuvat velvoitteensa ja että niissä tilanteissa, joissa oli todettu objektiivista syistä aiheutuneita viivästyksiä, kantaja oli ilmoittanut niistä hyvissä ajoin toimivaltaisille Euroopan unionin elimille.

Kantaja väittää myös, että saatuaan alkuperäisen 71 981 euron suuruisen ennakon KEK KSINI ei milloinkaan saanut loppusummaa rahoituksesta, ja katsoo, että edellä mainitun ohjelman yhteydessä suoritettu työ ja siitä aiheutuneet kulut ylittivät kyseisen summan.

Kantaja väittää näin ollen, että riitautettu päätös on kumottava, koska se on annettu yhtiön työntekijöiden niille Euroopan unionin elimille, jotka suorittivat paikan päällä tehdyt tarkastukset, antamien virheellisten tietojen perusteella. Koska ohjelmasta vastaava henkilökunta vaihtui, uudet työntekijät eivät olleet aluksi täysin perehtyneitä asiaan sillä tavoin, että he olisivat voineet kerätä kaikki tarpeelliset tiedot ja antaa välittömästi kattavat vastaukset.

(¹) Yhtiön yhtiöjärjestykseen 12.4.2006 tehdyllä muutoksella yhtiölle annettiin uusi nimi KEK DIAVLOS.

Kanne 26.6.2007 — Las Palmeras v. neuvosto ja komissio

(Asia T-217/07)

(2007/C 211/67)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Las Palmeras S. Coop. And. (Sevilla, Espanja) (edustaja: asianajaja L. Ortiz Blanco)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio

Kantaja väittää, että nyt esillä olevassa asiassa täyttyvät oikeuskäytännön mukaiset edellytykset sille, että yhteisön sopimus-suhteen ulkopuolisen vastuun voidaan katsoa syntyneen.

Vaatimukset

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on veloitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 288 238 euron suuruisen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- (¹) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1)
- (²) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta ja sen mukauttamisesta Tsekin tasavallan, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi 29.4.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 864/2004 (EUVL L 161, s. 48).

Kanne 26.6.2007 — Agroquivir v. neuvosto ja komissio

(Asia T-218/07)

(2007/C 211/68)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä olevan asian kantaja, joka on espanjalainen raakapuuvillan siementenpoistoyritys, vaatii vahingonkorvausta niistä vahingoista, jotka se väittää sille aiheutuneen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (¹) IV osaston 10 a luvun, joka on otettu käyttöön asetuksen (EY) N:o 864/2004 (²) 1 artiklan 20 kohdalla, soveltamisesta markkinointivuonna 2006/2007. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 a luvulla vahvistetaan yhteisen maatalouspolitiikan suorissa tukijärjestelmissä sovellettavat yhteiset säännöt ja siinä otetaan käyttöön tietyt tukijärjestelmät viljelijöille.

Tässä yhteydessä todettakoon, että riidan kohteena olevat säännökset on kumottu yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-310/04, Espanjan kuningaskunta vastaan komissio, 7.9.2006 antamalla tuomiolla sen vuoksi, että niillä loukattiin suhteellisuusperiaatetta. Kyseisellä tuomiolla kuitenkin lykättiin kumoamisen vaikutuksia uuden asetuksen antamiseen asti, joten mainittuja säännöksiä sovellettiin markkinointivuonna 2006/2007.

Konsulttitoimiston laatimien kahden kertomuksen perusteella kanteessa tuodaan esille alalle siitä aiheutuneet vahingot, että kumottujen säännösten soveltamisen seurauksena raakapuuvillan tuotantomäärät ja siten myös puuvillan, josta on poistettu siemenet teollisesti, määrät laskivat viiteajanjaksona suuresti. Edellä mainittujen säännösten mukaisten tukijärjestelmien oletama on, että merkittävä osuus tuista (noin 65 prosenttia) on täysin irrotettu puuvillan tuotannosta niin, että viljelijä saa tukea edelleen, vaikka käyttäisikin maitaan vaihtoehtoiseen tuotantoon. Tällä tavoin puuvillan viljelyyn käytetyn hehtaarin pinta-alan kannattavuus on pienempi kuin vaihtoehtoiseen viljelyyn käytetyn pinta-alan kannattavuus. Siten myös siementenpoistoteollisuuden saamat tulot ovat pienentyneet.

Asianosaiset

Kantaja: Agroquivir, S. Coop. And. de Segundo Grado (Sevilla, Espanja) (edustaja: asianajaja Luis Ortiz Blanco)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on veloitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 288 238 euron suuruisen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-217/07, Las Palmeras v. neuvosto ja komissio.

Kanne 25.6.2007 — DSV Road v. komissio

(Asia T-219/07)

(2007/C 211/69)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: DSV Road N.V. (edustajat: asianajajat A. Poelmans, A. Calewaert ja R. de Wit)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— Belgian kuningaskunnan tekemästä hakemuksesta (asianumero REC 05/02) 24.4.2007 tehty Euroopan yhteisöjen komission päätös K(2007) 1776, jossa todetaan, että 168 004,65 euron suuruiset tuontitullit, jotka olivat Belgian kuningaskunnan 12.8.2002 tekemän hakemuksen kohteena, on kannettava jälkikäteen ja että kyseisiä tulleja ei voida peruuttaa, on kumottava.

— Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toi Thaimaasta diskettejä, joihin sovellettiin yleisen tullietuusjärjestelmän nojalla etuussääntöä sillä edellytyksellä, että niiden tuonti suoritettiin asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ 80 artiklan mukaisesti Thaimaan toimivaltaisten tulliviranomaisten antaman A-alkuperätodistuksen puitteissa.

Kunkin tulli-ilmoituksen yhteydessä kantaja esitti Thaimaan viranomaisten antaman A-alkuperätodistuksen ja tämän jälkeen Belgian viranomaiset myönsivät tullietuuskohtelun.

Eräät Thaimaan viranomaisten myöntämistä todistuksista katsottiin kuitenkin pätemättömiksi, minkä johdosta kyseisiin tavaroihin ei voitu soveltaa tullietuuskohtelua, kun ne tuotiin EU:iin.

Riidanalaisessa päätöksessä komissio katsoo, että tästä aiheutuva tullivelka oli kannettava jälkitullauksin.

Kantaja väittää ensinnäkin, että komission olisi tullut katsoa, että asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽²⁾ 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan maksettavana olevia tulleja ei ole tarpeen kantaa jälkitullauksin. Kantajan mukaan A-alkuperätodistusten myöntäminen johtui Thaimaan viranomaisten tekemästä virheestä eikä mikään viittaa siihen, että viejä olisi esittänyt tosi-seikat virheellisesti. Kantaja väittää lisäksi, että asiassa on tapahtunut virhe sikäli kuin Thaimaan viranomaiset tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää, että kyseessä oleviin tavaroihin ei voida soveltaa tullietuuskohtelua.

Toiseksi kantaja väittää, että komission olisi tullut peruuttaa tullit asetuksen N:o 2913/92 239 artiklan mukaisesti erityisten olosuhteiden johdosta.

⁽¹⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

Kanne 29.6.2007 — Thomson Sales Europe v. komissio

(Asia T-225/07)

(2007/C 211/70)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Thomson Sales Europe (Boulogne-Billancourt, Ranska) (edustajat: asianajajat F. Goguel ja F. Foucault)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— ennen asian ratkaisemista on määrättävä, että asianosaisten käyttöön on annettava kaikki sellaiset tiedot, asiakirjat, pöytäkirjat, kirjeet, esityöt jne., jotka liittyvät asetusten N:o 2376/94 ja N:o 710/95 antamiseen

— ensisijaisesti on kumottava 7.5.2007 tehty komission päätös REM N:o 03/05.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii nostamassaan kanteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 7.5.2007 tekemän päätöksen REM N:o 03/05, jossa todetaan, ettei tuontitullien palauttaminen kantajan tapauksessa ole perusteltua. Tämä päätös tehtiin sen jälkeen, kun komissio oli saanut asiaa koskevan pyynnön Ranskan viranomaisilta, jotka olivat vaatineet kantajaa maksamaan sellaisten väritelevisiovastaanotinten tuonnin perusteella, jotka kantajan Thaimaassa toimiva tytäryhtiö oli valmistanut, polkumyynnitulleja, joiden palauttamista kantaja oli hakenut yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (¹) 239 artiklan nojalla.

Kantaja katsoo, että sillä on oikeus saada kyseinen palautus asetuksen N:o 2913/92 239 artiklan perusteella, koska se omasta mielestään täyttää kyseisessä säännöksessä säädetyt kaksi edellytystä.

Ensimmäisen edellytyksen (erityistilanteen olemassaolo) osalta kantaja toteaa, että sen osalta kyse oli todellakin erityistilanteesta, joka perustui yhtäältä komission toimintaan, koska komissio oli muuttanut lähestymistapaa, jolla se tulkitsi tuotteiden alkuperää koskevia säännöksiä, ilmoittamatta tästä asianmukaisesti toimijoille, ja toisaalta kansallisten viranomaisten toimintaan, koska ne noudattivat komission omaksumaa lähestymistapaa.

Asetuksen N:o 2913/92 säädetyin toisen edellytyksen (vilpillisen menettelyn tai ilmeisen laiminlyönnin puuttuminen) osalta kantaja toteaa, ettei sen voida katsoa syyllistyneen laiminlyöntiin, koska se perusti luottamuksensa komission viranomaisten alkuperäiseen kantaan. Kantajan mukaan komission virkamiehet olivat päättäneet olla sen osalta soveltamatta alkuperäsääntöjä tiukasti ja soveltaa edullisen tullikohtelun mukaisia polkumyynnitulleja kaikkien sen Thaimaassa sijaitsevan tytäryhtiön valmistamien ja viemien laitteiden osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 302, s. 1.

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- ensimmäisen valituslautakunnan 18.4.2007 tekemä päätös asiassa R 1611/2006-1 on kumottava
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on määrättävä kirjamaan tavaramerkkihakemus N:o 4 839 916 "PRANAHAUS" yhteisön tavaramerkkirekisteriin
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "PRANAHAUS" luokkaan 9, 16 ja 35 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (hakemus N:o 4 839 916)

Tutkijan päätös: Hakemus hylätään

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 (¹) 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen, koska hakemuksen kohteena olevalle merkin rekisteröimiselle ei ole olemassa mitään ehdotonta hylkäysperustetta

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 28.6.2007 — Espanja v. komissio

Kanne 20.6.2007 — Prana Haus v. SMHV (PRANAHAUS)

(Asia T-226/07)

(2007/C 211/71)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

(Asia T-227/07)

(2007/C 211/72)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Prana Haus GmbH (Freiburg, Saksa) (edustaja: asianajaja N. Hebeis)

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: M. Muñoz Pérez)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- EMOTR:n tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 18.4.2007 tehty komission päätös 2007/243/EY on kumottava siltä osin kuin se on tämän kanteen kohteena
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Espanjan kuningaskunta riitauttaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä säädetään 4 090 316,46 euron suuruudesta rahoituksellisesta oikaisusta varainhoitovuosina 2003 ja 2004 maksettujen tomaattijalosteiden tuotantotuen yhteydessä.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi seuraavat väitteet:

- asetuksen N:o 729/70 ⁽¹⁾ 2 ja 3 artiklaa ja asetuksen 1258/1999 ⁽²⁾ 2 artiklaa on rikottu, koska niitä sääntöjenvastaisuuksia ei ole tapahtunut, joihin komissio on vedonnut ja jotka liittyvät erityisesti raaka-aineiden toimituspisteissä suoritettavaan valvontaan ja täsmällisemmin siihen, että Extremaduran itsehallintoalueen tarkastajat eivät suorita valvontoja öisin, siihen, että punnitusta koskevaa näyttöä ei ole säilytetty ja siihen, että toimitusasiakirjat allekirjoitettiin yhtenä kokonaisuutena
- toissijaisesti suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska komissio päätti rahoituksellisesta oikaisusta koko toimitetun tomaattimäärän osalta, vaikka keskeinen sääntöjenvastaisuus, jolla oikaisua perustellaan, koskee vain öisin toimitettuja määriä, minkä vuoksi olisi siis ollut mahdollista rajoittaa oikaisu koskemaan vain näitä määriä.

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.4.1970 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 729/70 (EYVL L 94, s. 13).

Kanne 29.6.2007 — Malheiro v. komissio

(Asia T-228/07)

(2007/C 211/73)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ana Malheiro (Bryssel, Belgia) (edustaja: lakimies C. Ebrecht)

⁽²⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999 (EYVL L 160, s. 103).

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen komission henkilöstön ja hallinnon pääjohtajan 30.4.2007 tekemä päätös, jolla hylättiin valitus N:o R/6/07, joka on kirjattu 8.1.2007 ja jolla vaadittiin Euroopan yhteisöjen komission henkilöstön ja hallinnon pääosaston sellaisen päätöksen kumoamista, jolla kantajalle ei myönnetty muita korvauksia kuin alennettu päiväraha 28,78 euroa, on kumottava.
- Vastaaja on veloitettava maksamaan kantajalle 16.11.2006 ja 31.10.2008 väliseltä ajalta täysimääräinen päiväraha 115,09 euroa, josta määrätään komission palvelukseen tilapäisesti siirrettäviin kansallisiin asiantuntijoihin sovellettavista säännöistä 1.6.2006 tehdystä komission päätöksessä (C(2006) 2003), vähennettynä kantajan jo saamien päivärahojen määrällä ja lisätynä 542,55 euron kuukausittaisella lisäkorvauksella.
- Vastaaja on määrättävä korvaamaan kantajalle tälle aiheutuneet muuttokulut.
- Vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka työskentelee komissiossa kansallisena asiantuntijana vaatii i) täysimääräistä päivärahaa komission myöntämän alennetun päivärahan sijaan ja ii) lisäksi kuukausittaista korvausta muuttokulujen sijaan.

Kanteensa tueksi kantaja väittää ensinnäkin, että komissio on tehnyt arviointivirheen, koska se on katsonut, että kantajan asuinpaikkakunta on Brysselissä, koska kantajan aviomiehen asuinpaikkakunta on siellä. Kantaja väittää, että hänen oleskelunsa Brysselissä on luonteeltaan vain väliaikaista ja että hän kärsii tilapäisen siirron väliaikaisesta luonteesta johtuvista haitoista samassa määrin kuin kuka tahansa muukin kansallinen asiantuntija.

Lisäksi kantaja väittää, että komissio on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja rikkonut Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 artiklaa, koska komission palvelukseen tilapäisesti siirrettäviin kansallisiin asiantuntijoihin sovellettavista säännöistä tehdyn komission päätöksen 20 artiklan 3 kohdan b alakohta syrjii naimisissa olevia kansallisia asiantuntijoita sellaisiin naimattomiin kansallisiin asiantuntijoihin nähden, jotka asuvat jonkun kanssa yhdessä parisuhteessa.

Lisäksi kantaja väittää, että mainittu syrjintä sekä se, että kantajan korvauksiin verrattuna naimattomat miespuoliset kansalliset asiantuntijat (riippumatta siitä, elävätkö he parisuhteessa) saavat korkeampaa korvausta, johtaa EY 141 artiklan rikkomiseen sekä loukkaa miespuolisten ja naispuolisten työntekijöiden samapalkkaisuusperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta sekä on direktiivin 2000/78/EY⁽¹⁾ vastaista.

(¹) Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL L 303, s. 16).

Valitus, jonka Maddalena Lebedef-Caponi on tehnyt 5.7.2007 virkamiestuomioistuimen asiassa F-71/06, Lebedef-Caponi v. komissio, 25.4.2007 antamasta tuomiosta

(Asia T-233/07 P)

(2007/C 211/74)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Luxemburg)
(edustaja: asianajaja F. Frabetti)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- virkamiestuomioistuimen asiassa F-71/06 25.4.2007 antama tuomio on kumottava
- vaatimukset, jotka valittaja esitti ensimmäisessä oikeusasteessa, on hyväksyttävä ja asiassa F-71/06 nostettu kanne on näin ollen otettava tutkittavaksi ja sen on todettava olevan perusteltu
- toissijaisesti asia on palautettava virkamiestuomioistuimeen
- oikeudenkäyntikuluista ja palkkioista on lausuttava ja komissio on veloitettava korvaamaan ne.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii valituksessaan virkamiestuomioistuimen sen tuomion kumoamista, jolla hylättiin kanne, jossa hän vaati hänestä ajanjaksolle 1.1-31.12.2004 laaditun urakehitystä koskevan kertomuksen kumoamista.

Valituksensa tueksi valittaja väittää, että virkamiestuomioistuimen tulkitsi ja arvioi tosiseikkoja virheellisesti, minkä vuoksi se totesi, että riidanalaisessa urakehitystä koskevassa kertomuksessa valittajasta esitetyt kriittiset arviot ovat perusteltuja.

Kanne 3.7.2007 — Koninklijke Grolsch v. komissio

(Asia T-234/07)

(2007/C 211/75)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Koninklijke Grolsch NV (edustajat: asianajajat M. B. W. Biesheuvel ja J. K. de Pree)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Grolschin osalta tehty päätös on kumottava kokonaan tai osittain ja joka tapauksessa ainakin Grolschia koskevilta osin
- Grolschin maksettavaksi määrätty sakko on kumottava tai toissijaisesti sen määrää on alennettava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä (asia N:o COMP/B-2/37.766) 18.4.2007 tehdyn komission päätöksen, jolla kantajan maksettavaksi määrätään sakko.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen menettelylliseen perusteeseen. Menettely on ensinnäkin kestänyt kohtuuttoman kauan, joten kyse on kohtuullisen määräajan ylittämisestä. Toiseksi puolustautumis oikeuksia on loukattu, koska kantajalle ei ole annettu tilaisuutta tutustua niihin vastauksiin, joita muut osapuolet antoivat riidanalaisten seikkojen osalta. Kolmanneksi hyvän hallinnon periaatetta, huolenpitoa koskevaa periaatetta ja syyttömysolettamaa on loukattu, koska komissio on toiminut tutkimuksen osalta puolueellisesti, jättänyt ottamatta huomioon kantajan syyttömyyttä osoittavia seikkoja ja suorittanut tutkimuksen puutteellisesti ja huolimattomasti.

Kantaja vetoaa lisäksi kuuteen perusteeseen, jotka koskevat komission aineellisia toteamuksia. Kantajan mukaan komissio on rikkonut EY 81 artiklaa, laiminlyönyt perusteluvelvollisuuden ja loukannut hyvän hallinnon periaatetta niiltä osin kuin kyse on komission toteamuksista, jotka koskevat ensinnäkin kokousten tarkoitusta, toiseksi hotelli- ja ravintola-alan asiakkaiden ja yksityisten asiakkaiden väitettyä jakamista, kolmanneksi muihin kaupallisiin ehtoihin liittyvää väitettyä yhteensovittamista, neljänneksi hotelli- ja ravintola-alan asiakkaisiin ja yksityisiin asiakkaisiin, mukaan lukien yksityisetiketillä varustetut oluet, sovellettavia hintoja ja hinnankorotuksia koskevaa väitettyä sopimusta ja/tai yhteensovittamista, viidenneksi rikkomisen väitettyä kestoa ja kuudenneksi kantajan esitettyä lainvastaista osallisuutta väitettyyn rikkomiseen.

Kantaja vetoaa lopuksi kolmeen perusteeseen, jotka koskevat sen maksettavaksi määrätyn sakon suuruutta. Kantajan mukaan komissio on rikkonut asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohtaa, koska se on soveltaessaan lainsäädännössä sallittua 10 prosentin enimmäismäärää tukeutunut sellaiseen liikevaihtoon, joka sisältää valmisteverot. Kantaja riitauttaa myös määrätyn sakon liiallisen luonteen ja toteaa, että komissio on tältä osin jättänyt ottamatta huomioon menettelyn pitkän keston ja sen vastakohtaisuuden, joka tässä asiassa ilmenee suhteessa vastaavaan Belgian oluttapaukseen ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

⁽²⁾ Asia N:o IV/37.614/F3 PO/Interbrew ja Alken-Maes (EUVL 2003, L 200, s. 1).

Kanne 4.7.2007 — Bavaria v. komissio

(Asia T-235/07)

(2007/C 211/76)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Bavaria NV (edustajat: asianajajat O. W. Brouwer, D. Mes ja A. C. E. Stoffer)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— komission 18.4.2007 tekemä päätös EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä

(asia N:o COMP/B-2/37.766 — Alankomaiden olutmarkkinat) on kumottava kokonaan tai osittain Bavaria NV:tä koskevilta osin

— toissijaisesti, Bavaria NV:n maksettavaksi määrätyn sakon määrää on alennettava

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä (asia N:o COMP/B-2/37.766 — Alankomaiden olutmarkkinat) 18.4.2007 tehdyn komission päätöksen, jolla kantajan maksettavaksi määrätään sakko.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi ensinnäkin siihen, että hyvän hallinnon periaatetta on loukattu, koska komissio ei ole suorittanut kattavaa, huolellista ja puolueetonta tutkimusta.

Toiseksi kantaja vetoaa siihen, että komissio on rikkonut EY 81 artiklaa, koska se on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä, soveltanut lainsäädäntöä virheellisesti rikkomisen yhteydessä, jättänyt ottamatta huomioon syyttömyysoletaman ja laillisuusperiaatteen sekä laiminlyönyt EY 253 artiklan mukaisen perusteluvelvollisuuden.

Kolmanneksi komissio on määrittänyt rikkomisen keston virheellisesti.

Neljänneksi komissio on kantajan maksettavaksi määrätyn sakon määrää vahvistaessaan rikkonut asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklaa ja kyseiseen säännökseen perustuvia sakkoja koskevia suuntaviivoja ⁽²⁾ sekä loukannut yhdenvertaisuusperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta.

Kantaja vetoaa viidenneksi siihen, että komission tutkimus on kestänyt selvästi pidempään kuin mitä voidaan pitää kohtuullisena, koska tutkimukseen on kulunut lähes seitsemän vuotta.

Kuudenneksi kantaja vetoaa olennaisten muotomääräysten rikkomiseen ja hyvän hallinnon periaatteen ja puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen sillä perusteella, ettei kantajalle ole annettu tilaisuutta tutustua sellaisiin vastauksiin, joita muut panimot esittivät riidanalaiisten seikkojen osalta, ja komission sellaiseen aineistoon, jolla oli ratkaiseva merkitys kantajan puolustuksen kannalta.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

⁽²⁾ Komission tiedonanto — Suuntaviivat asetuksen N:o 17/15 artiklan 2 kohdan ja EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennassa (EYVL 1998, C 9, s. 3).

Kanne 4.7.2007 — Saksan liittotasavalta v. komissio

(Asia T-236/07)

(2007/C 211/77)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

toiminut tavalla, joka on ristiriidassa sen 4.5.1995 antaman yksipuolisen julistuksen kanssa.

(¹) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (EUVL L 209, s. 1).

(²) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen yhteydessä aiheuttomasti maksettuja määriä koskevista sääntöjenvastaisuuksista ja näiden määrien takaisinperimisestä sekä tiedotusjärjestelmän luomisesta tällä alalla ja asetuksen (ETY) N:o 283/72 kumoamisesta 4.3.1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 595/91 (EYVL L 67, s. 11).

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja J. Möller)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— komission 27.4.2007 tekemä päätös K(2007) 1901 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitettaviin menoihin liittyvien jäsenvaltioiden maksajavirastojen tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä varainhoitovuoden 2006 osalta on kumottava niiltä osin kuin siinä määrätään perittäväksi kantajalta 1 750 616,27 euroa

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission 27.4.2007 tekemän päätöksen K(2007) 1901 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitettaviin menoihin liittyvien jäsenvaltioiden maksajavirastojen tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä varainhoitovuoden 2006 osalta ja vaatii, että kyseinen päätös on kumottava niiltä osin kuin siinä määrätään kantajan maksettavaksi puolet tiettyjen sellaisten vientitukien määrästä, joita ei voida periä takaisin.

Kantaja esittää perustelunaan ensinnäkin, että vastaaja on soveltanut virheellisesti asetuksen N:o 1290/2005 (¹) 32 artiklan 5 kohdan sääntöä, joka koskee taloudellisten seurausten jakamista puoliksi. Kantajan mukaan kyseistä säännöstä ei voida soveltaa silloin, kun kyse on asetuksen N:o 595/91 (²) 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettavista tapauksista.

Kantaja väittää toiseksi, että vastaaja tietyissä riidanalaisissa tapauksissa loukannut hyvän hallinnon periaatetta, koska se on

Kanne 27.6.2007 — CityLine Hungary Kft. v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-237/07)

(2007/C 211/78)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: CityLine Hungary Kft. (Vecsés, Unkari) (edustaja: asianajaja Á. Menyhei)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on kumottava Euroopan unionin virallisessa lehdessä 4.4.2007 julkaistun ja 30.3.2007 annetun komission asetuksen 375/2007 2c artiklan 1 kohta, ja

— Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa asetuksen (EY) N:o 1702/2003 2c artiklan 1 kohdan sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 375/2007 (¹). Siinä säädetään tiettyjen jäsenvaltioissa rekisteröityjen ilma-alusten toiminnan jatkumisesta.

Kantaja, joka harjoittaa rahtitavaran ilmakuljetustoimintaa, väittää, että asetus N:o 375/2007 koskee sitä suoraan ja erikseen.

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että asetuksen N:o 375/2007 2c artiklalla loukataan oikeusvarmuuden periaatetta. Kyseisellä säännöksellä sidotaan ilma-alusliikenteen harjoittamisen ehdot riippumaan aikaisemmin tapahtuneesta seikasta, nimittäin kyseisen valtion liittymisestä Euroopan unioniin, mitä niiden henkilöiden, joita asia koskee, on ollut mahdotonta ennakoida.

Edelleen kantaja väittää, että asetuksen N:o 375/2007 kyseisellä säännöksellä loukataan EY 5 artiklassa määrättyä suhteellisuusperiaatetta. Kantaja toteaa tältä osin, että kyseisellä säännöksellä rajoitetaan suhteettomasti niiden henkilöiden toimintaa, joiden ilma-alukset on merkitty jäsenvaltion rekisteriin liittymisen jälkeen. Tämä säännös on lentoturvallisuuden kannalta merkityksellinen ja siinä säädetään tarpeettomista rajoituksista ja ehdoista ja mennään näin pidemmälle kuin EY:n perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen.

(¹) Ilma-alusten ja niihin liittyvien tuotteiden, osien ja laitteiden lentokelpoisuus- ja ympäristöhyväksyntää sekä suunnittelu- ja tuotanto-organisaatioiden hyväksyntää koskevista täytäntöönpanosäännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1702/2003 muuttamisesta 30.3.2007 annettu komission asetusta (EY) N:o 375/2007 (EUVL L 94, s. 32).

Kanne 11.7.2007 — Ristic ym. v. komissio

(Asia T-238/07)

(2007/C 211/79)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Ristic AG (Burgthann, Saksa), Piratic Meeresfrüchte Import GmbH (Burgthann, Saksa), Prime Catch Seafood GmbH (Burgthann, Saksa) ja Rainbow Export Processing SA (San José, Costa Rica) (edustaja: asianajaja H. Schmidt)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— komission 16.5.2007 tekemä päätös (2007/362/EY) on EY 231 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti kumottava niiltä osin kuin kyseisellä päätöksellä on muutettu päätöstä 2004/32/EY siten, ettei Costa Ricaa enää mainita kyseisen päätöksen liitteessä, eli ei ensimmäisessä sarakkeessa tunnuksestaan ISO-2 eikä toisessa sarakkeessa nimellään, eikä kahdeksannessa sarakkeessa enää ole kirjainta "X" osoituksena siitä, että Costa Ricasta peräisin olevien vesiviljelyn avulla kasvatettujen eläinten ja tällaisista eläimistä saatujen

tuotteiden tuonti Euroopan unioniin on päätöksen 2004/432 nojalla sallittua

- on todettava, että Euroopan yhteisö on velvollinen korvaamaan sen vahingon, jonka komission päätös on kantajille aiheuttanut
- komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat komission päätöksen 2007/362, (¹) koska siinä poistetaan Costa Rica sellaisien kolmansien maiden luettelosta, joiden jäämiä koskevat valvontasuunnitelmat hyväksytään vesiviljelyn avulla kasvatettujen eläinten ja tällaisista eläimistä saatujen tuotteiden osalta.

Kantajat ovat yrityksiä, joiden toimintaan kuuluu erityisesti sellaisten viljeltyjen katkarapujen jalostus ja myynti, jotka saadaan Costa Ricassa ja Ecuadorissa toimivilta vesiviljelmiltä. Kantajat esittävät, että kanteen kohteena oleva päätös koskee niitä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla suoraan ja erikseen.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi erityisesti siihen, että kanteen kohteena oleva päätös on lainvastainen sen takia, että sillä loukataan suhteellisuusperiaatetta. Kantajat vetoavat myös siihen, että vastaaja on loukannut niiden oikeutta tulla kuulluksi sekä käyttänyt harkintavaltaa väärin.

(¹) Kolmansien maiden neuvoston direktiivin 96/23/EY mukaisesti esittämien jäämiä koskevien valvontasuunnitelmien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 2004/432/EY muuttamisesta 16.5.2007 tehty komission päätös 2007/362/EY (tiedoksiannettu numerolla K(2007) 2088) (EUVL L 138, s. 18).

Kanne 9.7.2007 — Pathé Distribution v. EACEA

(Asia T-239/07)

(2007/C 211/80)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Pathé Distribution SAS (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja P. Deprez)

Vastaaja: Koulutuksen, kulttuurin ja audiovisuaalialan toimeenpanovirasto (EACEA)

Vaatimukset

- On todettava, että koulutuksen, kulttuurin ja audiovisuaalialan toimeenpanovirasto ei ole pätevästi irtisanonut sopimusta N:o 2006-09120304D1021001FD1507, ja että sopimus on edelleen voimassa;
- koulutuksen, kulttuurin ja audiovisuaalialan toimeenpanovirasto (EACEA) on veloitettava maksamaan kantajalle 9 737 euroa, jotka se on velvollinen maksamaan sopimuksen perusteella.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevalla kanteellaan, joka perustuu välityslausekkeeseen, kantaja vaatii, että vastaaja veloitetaan korvaamaan summa, joka vastaa jäännöstä, jonka vastaaja on velvollinen maksamaan sellaisen sopimuksen N:o 2006-09120304D1021001FD1507 perusteella, joka koskee yhteisön rahoitustukea elokuvan videolevitykselle ja joka on tehty Media Plus -ohjelmassa, joka on hyväksytty neuvoston päätöksellä 2002/821/EY⁽¹⁾.

Osapuolet ovat allekirjoittaneet sopimuksen 27.6.2006 ja vastaaja on maksanut kantajalle ennakkosuorituksen sopimuksen määräysten mukaisesti. Vastaaja osoitti 8.5.2007 kantajalle kirjeen, joka koski sopimuksen irtisanomista sillä perusteella, että hankkeen todelliset kokonaiskustannukset olivat matalammat kuin hankkeen ennakoitu talousarvio ja että hankkeen rahoituskertomuksen antamisen yhteydessä ei ollut annettu kirjallista selitystä, ja jolla vaadittiin maksetun ennakkosuorituksen palauttamista. Kantaja katsoo päinvastoin, että sopimusmääräysten mukaisesti vastaajan osuuden hankkeesta oli oltava 50 prosenttia videojaketun todellisista kokonaiskustannuksista ja vaatii näin ollen sen summan maksamista, joka on vielä maksettava jo maksetun ennakkosuorituksen lisäksi.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että vastaaja on irtisanonut sopimuksen sääntöjenvastaisesti ja perusteettomasti sikäli kuin vastaaja ei ole noudattanut irtisanomista koskeviin yksityiskohtiin liittyviä sopimusmääräyksiä, ja erityisesti se ei ole asettanut kantajalle määräaika sopimuksen täytäntöönpanon tilaan liittyvien huomautuksensa esittämiselle. Kantajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on siis katsottava, että sopimus on edelleen voimassa.

Lisäksi kantaja kiistää sopimuksen irtisanomisperusteet, joihin vastaaja on vedonnut, eli sopimusvelvoitteiden täyttämättä jättämisen.

⁽¹⁾ Eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten kehittämisen, levityksen ja myynninedistämisen tukemista koskevan ohjelman täytäntöönpanosta (Media Plus — Kehittäminen, levitys ja myynninedistäminen) (2001-2005) 20.12.2000 tehty neuvoston päätös 2000/821/EY, EYVL L 336, s. 82.

Kanne 4.7.2007 — Heineken Nederland ja Heineken v. komissio

(Asia T-240/07)

(2007/C 211/81)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantajat: Heineken Nederland NV ja Heineken NV (edustajat: asianajajat T. Ottervanger ja M. A. de Jong)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- päätös, joka on osoitettu muun muassa kantajille, on kumottava kokonaan tai osittain
- kantajien maksettavaksi määrätty sakko on kumottava tai sen määrä on alennettava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamista koskevasta menettelystä (asia N:o COMP/B-2/37.766 — Alankomaiden olutmarkkinat) 18.4.2007 tehdyn päätöksen, jolla kantajien maksettavaksi määrätään sakko.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi ensiksi joukkoon menettelyllisiä perusteita. Kantajat vetoavat ensinnäkin tutkimuksen aikana tapahtuneeseen hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen ja asetuksen N:o 1/2003 27 rikkomiseen sillä perusteella, ettei komissio ole antanut kantajille tilaisuutta tutustua muiden yritysten puolustuskirjelmiin. Toiseksi kantajat esittävät, ettei komissio ole suorittanut tutkimustaan huolellisesti ja puolueettomasti. Kolmanneksi kantajat vetoavat siihen, että kilpailuasioista vastaavan komission jäsenen toiminta on loukannut syyttömyysolettamaa. Neljänneksi komissio on ylittänyt kohtuullisena pidettävän määräjän, mikä on loukannut kantajien puolustautumisoikeuksia.

Kantajat vetoavat myös EY 81 artiklan rikkomiseen. Kantajat vetoavat tältä osin ensinnäkin vääristyneeseen todisteluun sekä syyttömyysolettaman loukkaamiseen ja perusteluvollisuuden laiminlyöntiin. Toiseksi kantajat riitauttavat sen, että kyse olisi sopimuksista ja/tai yhdenmukaistetuista menettelytavoista. Kolmanneksi kantajat väittävät, että komissio on virheellisesti määrittänyt kyseisen rikkomisen keston.

Kantajat vetoavat lisäksi joukkoon perusteita, jotka koskevat sakon määrän vahvistamista. Kantajat vetoavat ensinnäkin asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 3 kohdan rikkomiseen, sakkojen määrittämistä koskevien suuntaviivojen virheelliseen soveltamiseen, yhdenvertaisuusperiaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen sekä perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin. Kantajien mukaan komissio on määrittänyt rikkomisen vakavuuden virheellisesti, koska se on jättänyt ottamatta huomioon rikkomisen merkityksellisen vaikutuksen markkinoihin ja koska se on määrittänyt relevantit maantieteelliset markkinat virheellisesti. Komissio on kantajien mukaan määrittänyt virheellisesti myös sakon perusmäärän ja ehkäisevän vaikutuksen aikaansaamiseksi ja keston huomioon ottamiseksi sovellettavan kertoimen. Komissio ei ole ottanut riittävästi huomioon lieventäviä asianhaaroja, minkä lisäksi hallinnollisen menettelyn kohtuuttoman pitkä kesto on johtanut suhteettoman suureen sakkoon, koska komission suhtautuminen sakkojen määrään jyrkentyi sen kuluessa.

Kantajat väittävät lopuksi, että se sakon määrän alentaminen, jonka komissio suoritti hallinnollisen menettelyn kohtuuttoman keston takia, on suhteettoman vähäinen.

Kanne 10.7.2007 — Buzzi Unicem v. komissio

(Asia T-241/07)

(2007/C 211/82)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Buzzi Unicem SpA (edustajat: asianajajat C. Vivani ja M. Vellano)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kansallisesta jakosuunnitelmasta, jonka Italia on antanut tiedoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisesti, 15.5.2007 tehty komission päätös on kumottava EY:n perustamissopimuksen ja sen soveltamiseksi vahvistettujen oikeusperiaatteiden ja -sääntöjen rikkomisen vuoksi, siltä osin kuin siinä veloitetaan muuttamaan kansallista jakosuunnitelmaa niin, että järkiperaistämistoimenpiteet, joiden tavoitteena on, että toiminnanharjoittaja voi "tuotannon

järkiperaistämisen vuoksi suoritettujen sulkemisten" yhteydessä pitää osan jaetuista päästöoikeuksista, eivät ole sallittuja (päätöksen 1 artiklan 4 kohta ja 2 artiklan 4 kohta)

- komissio on veloitettava korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä olevalla kanteella riitautetussa päätöksessä todetaan, että Italian 15.12.2006 päivätyllä kirjeellä toimittama kansallinen jakosuunnitelma ei ole yhteensopiva kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY kanssa.

Eriyisesti riitautettu kohta koskee toiminnanharjoittajan mahdollisuutta pitää osanpäästöoikeuksista silloin kun tuotantolaitoksia tai näiden laitosten osia suljetaan järkiperaistämisen vuoksi.

Kantaja väittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- Vastaaja ottaa virheellisesti lähtökohdaksi oman kriittisen arviointinsa "jakamisen mukauttamisesta" ja sulkee pois niin sanottujen "jälkikäteisten mukautusten" mahdollisuuden. Tältä osin on myönnettävä, että tällaiset mukauttamiset vääristävät markkinoita, ne aiheuttavat epävarmuutta yrityksille ja ne ovat ristiriidassa edellä mainitun direktiivin liitteessä III olevan 10 kohdan kanssa. Kantajan mukaan kyse on kuitenkin ennemminkin siitä, että estetään jaettujen päästöoikeuksien omistajuuksien menetykset ja samalla estetään se, että menetetään oikeudelliset mahdollisuudet käyttää niitä muissa laitoksissa. Lähtökohtaisesti olisi vältettävä yrityksen subjektiivisten oikeuksien vapaan organisoimisen ja kehittämisen estämistä, joka loukkaa myös EY 5, EY 174 ja EY 157 artiklan mukaisia kohtuullisuuden, asianmukaisuuden, ympäristönsuojelun ja kilpailun periaatteita.

- Riidanalainen päätös on lisäksi ristiriidassa niiden loogisten premissien kanssa, joihin se perustuu. Komissio itse toteaa päätöksen neljännessä perustelukappaleessa, että direktiivissä säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta suorittaa mukautuksia siltä osin kuin mukautukset eivät ole taannehtivia eivätkä ne aiheuta haittoja yhteisön järjestelmän toiminnalle. Nyt esillä olevassa asiassa suljettavan laitoksen toiminnanharjoittaja on edelleen läsnä markkinoilla ja jatkaa toimintaansa toisissa hyväksytyissä laitoksissa. Komission oman käsityksen mukaan "päästöluvan mukauttamisen" olisi tämän vuoksi oltava mahdollista.

- Vastaaja ei ole perustellut toteamustaan siitä, että kritisoitu järjestelmä olisi yhteensopivaton "jälkikäteisenä mukauttamisena".

— Yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu, kun otetaan huomioon komission päätös Yhdistyneen kuningaskunnan kansallisen jakosuunnitelman hyväksymisestä.

Kanne 6.7.2007 — Weiler v. SMHV — CISQ (Q2WEB)

(Asia T-242/07)

(2007/C 211/83)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Dieter Weiler (Pulheim, Saksa) (edustajat: asianajajat V. von Bomhard, T. Dolde ja A. Renck)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 29.3.2007 tekemä päätös (asia R893/2005-1) on kumottava
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, tai jos valituslautakuntakäsittelyn toinen osapuoli osallistuu asian käsittelyyn, vastaaja ja väliintulija on veloitettava yhdessä korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki Q2WEB luokkiin 9, 35, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (yhteisön tavaramerkki N:o 2 418 150)

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän tavaramerkkioikeus: sanamerkki QWEB luokkaan 42 kuuluvia palveluja varten (yhteisön tavaramerkki N:o 1 772 078), kuviomerkki QWEB luokkiin 35, 38 ja 42 kuuluvia palveluja varten (yhteisön tavaramerkki N:o 1 871 201) ja sanamerkki QWEBMARK luok-

kiin 35, 38 ja 42 kuuluvia palveluja varten (yhteisön tavaramerkki N:o 1 771 963)

Mitättömyysoaston ratkaisu: Kyseessä oleva tavaramerkki julistetaan mitättömäksi.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94⁽¹⁾ 52 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, on rikottu, koska kyseessä olevat tavaramerkit eivät ole ulkoasun, lausuntatavan tai merkityssisällön osalta samankaltaisia ja koska merkkien väliset erot ovat riittäviä sekaantumisvaaran poissulkemiseksi kohdeyleisönä olevien kuluttajien osalta.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 11.7.2007 — Puolan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-243/07)

(2007/C 211/84)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: E. Ośniecka-Tamecka)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Muiden maataloustuotteiden kuin sokerin ylijäämävarastojen määrittämisestä ja niiden poistamisesta aiheutuvista taloudellisista seurauksista Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisen vuoksi 4.5.2007 tehty komission päätös K(2007)/361/EY (tiedoksiannettu numerolla K(2007) 1979)⁽¹⁾ on kumottava Puolan tasavaltaa koskevin osin,
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä vahvistetaan ne maataloustuotteiden määrät, jotka olivat Puolan liittymässä Euroopan unioniin vapaassa

vaihdannassa ja jotka komission mielestä ylittivät näiden tuotteen tavanomaiset varastot, ja siinä säädetään kyseisten määrien poistamiseksi Puolalta perittävästä määrästä.

Kantaja esittää riidanalaisista päätöistä koskevan kumoamiskanteensa tueksi kaksi kanneperustetta: liittymisasiakirjan⁽²⁾ liitteessä IV olevan 4 luvun 4 kohdan rikkominen sen vuoksi, että komissiolla ei ollut toimivaltaa riidanalaisen päätöksen tekemiseen, ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen.

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteensa tueksi, että komissio on riidanalaisen päätöksen tehdessään ylittänyt liittymisasiakirjan liitteessä IV olevan 4 luvun 4 kohdan mukaisen toimivaltansa, koska päätöksessä muutetaan liittymisasiakirjassa vahvistettuja sopimuksia, kun siinä otetaan käyttöön rahalliset seuraamukset, joita ei ole vahvistettu liittymisasiakirjassa. Lisäksi riidanalainen päätös on ristiriidassa liittymisasiakirjaan sisältyvän periaatteen kanssa, jonka mukaan jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että maataloustuotteiden ylijäämävarastot, jotka ovat liittymispäivänä vapaassa vaihdannassa niiden alueella, tosiasiallisesti poistetaan.

Kantaja perustelee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista koskevaa väitettään sillä, että riidanalaisen päätöksen tavoitteet ovat keskenään ristiriitaisia, eivätkä ne ole oikeudellisesti perusteltuja. Riidanalainen päätös ei sen mukaan myöskään ole soveltuva keino ylijäämien poistokustannusten laskemiseksi. Tämän lisäksi päätöksessä on huomattavia virheitä niiden ylijäämämäärien määrittelyssä, jotka olivat Puolassa vapaassa vaihdannassa, eikä siinä oteta huomioon niitä ylijäämiä, jotka Puola oli liittymisen jälkeen poistanut omalla kustannuksellaan. Päätöksessä asetetaan Puolalle sellaisia ylijäämien poistokustannuksia, joista yhteisö ei todellisuudessa ole vastannut ja se johtaa yhteisön perusteettomaan hyötymiseen Puolan kustannuksella. Riidanalainen päätös ei myöskään kantajan mukaan olisi ollut välttämätön, koska maatalousmarkkinat eivät ole häiriintyneet Puolan Euroopan unioniin liittymisen seurauksena ja liittymisestä on kulunut paljon aikaa. Vaikka riidanalainen päätös tehtiinkin liittymisasiakirjan perusteella, se ei johda maatalouden alalla mihinkään siinä asetettuihin päämääriin.

⁽¹⁾ EUVL L 138, s. 14.

⁽²⁾ Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymishdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu (EUVL L 236, s. 33).

Kanne 13.7.2007 — Campo de Cartagena v. neuvosto ja komissio

(Asia T-244/07)

(2007/C 211/85)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: S.A.T. Campo de Cartagena (Murcia, Espanja) (edustaja: asianajaja L. Ortiz Blanco)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on velvoitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 288 238 euron suuruinen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-217/07, Las Palmeras v. neuvosto ja komissio.

Kanne 13.7.2007 — Virsa v. neuvosto ja komissio

(Asia T-245/07)

(2007/C 211/86)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Virsa, S. Coop. L. (Murcia, Espanja) (edustaja: asianajaja L. Ortiz Blanco)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on velvoitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 1 655 410 euron suuruinen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-217/07, Las Palmeras v. neuvosto ja komissio.

Kanne 13.7.2007 — Coesagro v. neuvosto ja komissio

(Asia T-246/07)

(2007/C 211/87)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Asianosaiset**

Kantaja: S. Coop. And. Ecijana de Servicios Agropecuarios (Coesagro) (Sevilla, Espanja) (*edustaja:* asianajaja L. Ortiz Blanco)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on velvoitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 1 035 466 euron suuruinen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-217/07, Las Palmeras v. neuvosto ja komissio.

Kanne 11.7.2007 — Slovakian tasavalta v. komissio

(Asia T-247/07)

(2007/C 211/88)

*Oikeudenkäyntikieli: slovakki***Asianosaiset**

Kantaja: Slovakian tasavalta (*asiamies:* J. Čorba)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa, tai jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo sen tarpeelliseksi ja asianmukaiseksi, kyseinen päätös on kumottava kokonaisuudessaan.
- Komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa muiden maataloustuotteiden kuin sokerin ylijäämävarastojen määrittämisestä ja niiden poistamisesta aiheutuvista taloudellisista seurauksista Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisen vuoksi 4.5.2007 tehdyn komission päätöksen C (2007) 1979 (lopullinen) ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on 25.5.2007 muutetussa versiossa. Komissio vahvistaa riitautetussa päätöksessä Slovakian tasavallassa vapaassa vaihdannassa olevien tiettyjen hedelmä- ja riisilajien määrät liittymisajankohtana suuremmiksi kuin tavanomaisina tasausvarastoina 1.5.2004 pidettävät määrät. Lisäksi komissio on perinyt kantajalta kyseisten määrien poistamisesta 3 634 000 euroa.

Kantaja katsoo, että vastaajalla ei ollut toimivaltaa tehdä riidanalaisista päätöksiä.

Kantaja katsoo lisäksi, että siinäkin tapauksessa, että vastaajalla olisi ollut toimivaltaa määrittää ylijäämävarastot Slovakian tasavallan alueella ja määrätä kantajalle taloudellisia seuraamuksia tällaisista väitetyistä ylijäämävarastoista, komissio on rikkonut liittymissopimusta ⁽²⁾, koska se ei ole käyttänyt oikeaa oikeudellista perustaa eli liittymisehdoista tehdyn asiakirjan ⁽³⁾ 41 artiklaa.

Kantaja väittää lisäksi, että koska vastaaja ei ole osoittanut, että yhteisölle olisi aiheutunut kuluja tai muuta tappiota siitä, että kantaja ei poistanut ylijäämävarastoja, ja koska se ei ole ajoissa antanut asianmukaista lainsäädäntöä ylijäämävarastojen poistamisesta kantajan markkinoilla, ylijäämävarastojen määrittämistä koskevasta menettelystä eikä kantajalle määrättävän taloudellisen seuraamuksen laskentatavasta, vastaaja on päätöksellään rikkonut liittymissopimusta ja loukannut suhteellisuuden ja oikeusvarmuuden yleisiä periaatteita.

Kantaja väittää lopuksi, että on loukattu perustavanlaatuista prosessuaalista vaatimusta siitä, että on esitettävä riittävät perustelut.

⁽¹⁾ EUVL 2007 L 138, s. 14.

⁽²⁾ Sopimus Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltaan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin (EUVL 2003, L 236, s. 17).

⁽³⁾ Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltaan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu (EUVL 2003, L 236, s. 33).

Kanne 12.7.2007 — Tšekin tasavalta v. komissio

(Asia T-248/07)

(2007/C 211/89)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Tšekin tasavalta (asiamies: T. Bocek)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava kokonaisuudessaan
- toissijaisesti riidanalainen päätös on kumottava sikäli kuin se koskee Tšekin tasavaltaa
- komissio on velvoitettava palauttamaan jo maksetut summat
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii muiden maataloustuotteiden kuin sokerin ylijäämävarastojen määrittämisestä ja niiden poistamisesta aiheutuvista taloudellisista seurauksista Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisen vuoksi 4.5.2007 tehdyn komission päätöksen K(2007)1979 lopull. ⁽¹⁾ kumoamista. Kyseisellä päätöksellä komissio vahvisti Tšekin tasavallan alueella liittymispäivänä vapaassa vaihdannassa olleiden lihan, hedelmien ja riisin määrät, jotka määrältään ylittivät sen, minkä voitiin katsoa edustavan tavanomaista tasausvarastoa 1.5.2004. Samanaikaisesti se veloitti kantajalta 12 287 000 euroa näiden määrien poistamiskustannusten johdosta.

Kantaja väittää, että komissio ylitti toimivaltansa ja rikkoi näin ollen liittymisehdoista annetun asiakirjan ⁽²⁾ liitteessä IV olevan 4 luvun 4 kohtaa vahvistamalla kyseiseen määräykseen perustuvassa riidanalaisessa päätöksessä rahamäärät, jotka uusien jäsenvaltioiden on maksettava yhteisön talousarvioon maataloustuotteiden varastojen kokonaismäärän osalta.

Lisäksi kantaja väittää, että vaikka komissiolla olisi toimivalta toteuttaa riidanalainen toimenpide liittymisehdoista annetun asiakirjan liitteessä IV olevan 4 luvun 4 kohdan perusteella, se loukkasi toimenpiteen toteuttamalla suhteellisuusperiaatetta, koska kyseinen toimenpide ei ollut tarpeen, tai täsmällisemmin todettuna se ei ollut asianmukainen, kun otetaan huomioon tavoite, joka ylijäämävarastojen poistamisvelvoitteella on.

Kantaja väittää edelleen, että vastaaja rikkoi liittymisehdoista annetun asiakirjan liitteessä IV olevan 4 luvun 2 kohtaa yhdessä EY 10 artiklan kanssa sekä loukkasi oikeusvarmuuden ja perustellun luottamuksen periaatetta jättämällä määrittelemättä tavanomaisen tasausvaraston käsitteen ja tekemällä riidanalaisen päätöksen tavalla, josta puuttui avoimuus.

Kantaja väittää, että komissio rikkoi liittymisehdoista annetun asiakirjan liitteessä IV olevan 4 luvun 2 kohtaa, koska riidanalaisessa päätöksessä ei oteta huomioon kaikkia merkityksellisiä seikkoja.

Kantaja väittää lopuksi, että vastaaja rikkoi liittymisehdoista annetun asiakirjan liitteessä IV olevan 4 luvun 4 kohtaa, koska se ei perustellut päätöstään riittävästi.

⁽¹⁾ EUVL L 138, s. 14.

⁽²⁾ Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltaan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu (EUVL L 236, s. 33).

Kanne 17.7.2007 — Sungro v. neuvosto ja komissio**(Asia T-252/07)**

(2007/C 211/90)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Asianosaiset***Kantaja:* Sungro, S.A. (Córdoba, Espanja) (edustaja: asianajaja L. Ortiz Blanco)*Vastaajat:* Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio**Vaatimukset**

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on veloitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 37 188 euron suuruinen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-217/07, Las Palmeras v. neuvosto ja komissio.

Kanne 17.7.2007 — Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas v. neuvosto ja komissio**(Asia T-253/07)**

(2007/C 211/91)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Asianosaiset***Kantaja:* Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas (Córdoba, Espanja) (edustaja: asianajaja L. Ortiz Blanco)*Vastaajat:* Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio**Vaatimukset**

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on veloitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 1 116 667 euron suuruinen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-217/07, Las Palmeras v. neuvosto ja komissio.

Kanne 17.7.2007 — Pinzón v. neuvosto ja komissio**(Asia T-254/07)**

(2007/C 211/92)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Asianosaiset***Kantaja:* S. Coop. And. Agrícola y Ganadera de Pinzón (edustaja: asianajaja L. Ortiz Blanco)*Vastaajat:* Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio**Vaatimukset**

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on veloitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 1 298 861 euron suuruinen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-217/07, Las Palmeras v. neuvosto ja komissio.

Kanne 17.7.2007 — Algodonera de Palma v. neuvosto ja komissio**(Asia T-255/07)**

(2007/C 211/93)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Asianosaiset***Kantaja:* Algodonera de Palma (Córdoba, Espanja) (edustaja: asianajaja L. Ortiz Blanco)*Vastaajat:* Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on veloitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 2 002 344 euron suuruinen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-217/07, Las Palmeras v. neuvosto ja komissio.

Kanne 16.7.2007 — People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto

(Asia T-256/07)

(2007/C 211/94)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: People's Mojahedin Organization of Iran (Auvers sur Oise, Ranska) (edustajat: lakimies J. P. Spitzer ja D. Vaughan, QC)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- neuvoston päätös 2007/445/EY on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajaa vaatii tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätösten 2006/379/EY ja 2006/1008/EY kumoamisesta 28.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/445/EY⁽¹⁾, jossa kantaja säilytettiin niiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luettelossa, joihin sovelletaan varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttämistä, osittaista kumoamista.

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että riidanalainen neuvoston päätös on kumottava, koska neuvosto nojautui edelleen siihen, että kantaja oli luetteloitu päätöksessä 2006/379/EY, joka neuvoston olisi pitänyt kumota tai muuttaa sen perusteella, että kantaja noudatti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen

asiassa T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran vastaan neuvosto, vuonna 2006 antamaa tuomiota (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Kantajan mukaan neuvostolla oli velvollisuus poistaa kantajan nimi mainitusta luettelosta.

Lisäksi kantaja väittää, että riidanalainen päätöstä tehtäessä loukattiin kantajan oikeutta tulla kuulluksi ja että sitä ei perusteltu asianmukaisesti.

Kantaja väittää edelleen, että riidanalainen päätös tehtiin sellaisen aineiston perusteella, joka kokonaisuudessaan liittyi vuotta 2001 edeltävään aikaan, ja päätöstä tehtäessä ei otettu huomioon kantajan esittämää aineistoa, joka liittyi vuoden 2001 jälkeiseen aikaan.

Kantaja väittää lopuksi, että nämä seikat yhdessä merkitsevät harkintavallan väärinkäyttöä.

⁽¹⁾ EUVL 2007, L 169, s. 58.

Kanne 17.7.2007 — Ranska v. komissio

(Asia T-257/07)

(2007/C 211/95)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: E. Belliard, G. de Bergues, R. Loosli ja A. -L. During)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä⁽¹⁾, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteiden I, III, VII ja X muuttamisesta 26.6.2007⁽²⁾ annetun komission asetuksen (EY) N:o 727/2007 liitteen 3 kohta on kumottava sikäli kun siinä lisätään kyseisen liitteen VII A lukuun 2.3 kohdan b alakohdan iii alakohta, 2.3 kohdan d alakohta ja 4 kohta.
- toissijaisesti siinä tapauksessa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tämä kumoamisvaatimus on jätettävä ottamatta tutkittavaksi, asetus N:o 727/2007 on kumottava kokonaan
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan, että 26.6.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 727/2007, jolla sallitaan tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden osalta asetuksessa (EY) N:o 999/2001 säädettyjä toimenpiteitä vähemmän rajoittavia valvonta- ja hävittämistoimenpiteitä, on kumottava osittain, ja toissijaisesti kyseinen asetus on kumottava kokonaan.

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että riidanalaiset säännökset on kumottava, koska ne loukkaavat ennalta varautumisen periaatetta sekä riskin arvioimisen että riskinhallinnan osalta.

Kantaja väittää, että komissio loukkasi riskin arviointivaihetta koskevaa ennalta varautumisen periaatetta, kun se ei ottanut huomioon sitä tieteellistä epävarmuutta, joka kantajan mukaan edelleen liittyy sekä riskiin muiden tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden kuin naudan spongiformisen enkefalopatian tarttumisesta ihmiseen että niiden kokeiden luotettavuuteen, joihin komissio tukeutui antaessaan riidanalaisen asetuksen.

Kantajan mukaan komissio loukkasi ennalta varautumisen periaatetta myös riskinhallintavaiheen osalta sikäli kuin riidanalaisilla säännöksillä ei rajoiteta riskiä vaan mahdollisesti jopa kasvatetaan sitä. Kantaja katsoo lisäksi, että riidanalaisien säännösten aiheuttamaa sanotun riskin kasvamista ei voida perustella niillä saatavilla eduilla.

⁽¹⁾ EUVL L 165, s. 8.

⁽²⁾ EUVL L 147, s. 1.

Kanne 17.7.2007 — Campo de Alcalá del Río v. neuvosto ja komissio

(Asia T-258/07)

(2007/C 211/96)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: S. Coop. And. de Productores del Campo de Alcalá del Río (Sevilla, Espanja) (edustaja: asianajaja L. Ortiz Blanco)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on velvoitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 1 035 466 euron suuruinen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-217/07, Las Palmeras v. neuvosto ja komissio.

Kanne 17.7.2007 — Algusa Algodonera Utrerana v. neuvosto ja komissio

(Asia T-259/07)

(2007/C 211/97)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Algusa Algodonera Utrerana, S. A. (Sevilla, Espanja) (edustaja: asianajaja L. Ortiz Blanco)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on velvoitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 721 355 euron suuruinen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-217/07, Las Palmeras v. neuvosto ja komissio.

Kanne 17.7.2007 — Las Marismas de Lebrija v. neuvosto ja komissio

(Asia T-260/07)

(2007/C 211/98)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Las Marismas de Lebrija, S. Coop. And. (Sevilla, Espanja)
(edustaja: asianajaja L. Ortiz Blanco)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Nyt esillä oleva vahingonkorvauskanne on hyväksyttävä EY 288 artiklan nojalla ja neuvosto ja komissio on veloitettava yhteisvastuullisesti maksamaan kantajalle yhteensä 1 575 122 euron suuruinen korvaus
- vastaajina olevat toimielimet on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-217/07, Las Palmeras v. neuvosto ja komissio.

Kanne 13.7.2007 — komissio v. Banca di Roma

(Asia T-261/07)

(2007/C 211/99)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: asianajaja A. Colabianchi sekä F. Amato ja M. Wilderspin)

Vastaaja: Banca di Roma SpA

Vaatimukset

- Banca di Roma -yhtiö, jonka kotipaikka on osoitteessa Viale Umberto Tupini 180, 00144 Rooma, Italia, on veloitettava

maksamaan Euroopan komissiolle 28.10.1989 tehty pankkitakaus

- Banca di Roma -yhtiö, jonka kotipaikka on osoitteessa Viale Umberto Tupini 180, 00144 Rooma, Italia, on veloitettava maksamaan Euroopan komissiolle, jonka kotipaikka on osoitteessa Rue de la Loi 200, 1039 Bryssel, Belgia, 412 607,41 euron suuruinen summa 94,37 euron suuruisine 30.12.2006 alkaen ja siihen asti, kunnes maksu on suoritettu, laskettavine päivittäisine viivästyskorkoineen tai mikä hyvänsä muu summa, josta tuomioistuin päättää

- Banca di Roma-yhtiö, jonka kotipaikka on osoitteessa Viale Umberto Tupini 180, 00144 Rooma, Italia, on veloitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, komission oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne perustuu EY 238 artiklaan ja se on nostettu Banco di Roman (josta on tullut Banca di Roma) 28.10.1989 komission hyväksi tekemään pankkitakaukseen sisältyvän välityslausekkeen nojalla.

Komissio määräsi 2.8.1989 tekemällään päätöksellä C(89) 1241 (1) sakkoja neljälletoista betoniteräsverkkojen tuottajalle, muun muassa Ferriere Nord S.p.A:lle, koska ne olivat osallistuneet EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan (josta on tullut EY 81 artikla) 1 kohdan vastaisiin sopimuksiin ja yhdenmukaisesti menettelytapoihin; Ferriere Nord-yhtiölle määrätyn sakon suuruus oli 320 000 ecua.

Tämän päätöksen 4 artiklan mukaisesti Ferriere Nord-yhtiön olisi pitänyt maksaa sakko kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun päätös annettiin tiedoksi, ellei se käyttäisi mahdollisuuttaan asettaa pankkitakaus, joka kattaa koko summan korkoineen.

Ferriere Nord toimitti komissiolle 30.10.1989 päivätyssä kirjattussa lähetyksessä, jonka komissio vastaanotti 7.11.1989, 26.10.1989 päivätyn kirjeen, jossa Banco di Roman (josta on tullut Banca di Roma) Udinen (Italia) toimipisteestä ilmoitettiin komissiolle, että Ferriere Nord oli asettanut sinne pankkitakauksen, joka kattoi sekä 320 000 ecun suuruisen sakon että 15.11.1989 alkaen tosiasialliseen maksupäivään asti laskettavat viivästyskorot.

Asiassa T-153/04 27.9.2006 antamassaan tuomiossa (2) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asetuksen N:o 2988/74 4 artiklan 1 kohdan perusteella, että vanhentumisaika, jota sovelletaan komission toimivaltaan panna betoniteräsverkko-päätös täytäntöön, oli kulunut umpeen (asiassa T-153/04 annetun tuomion 53 ja 58 kohta).

Kantaja katsoo kuitenkin, että tällä tuomiolla ei ole vaikutusta Banca di Roman pankkitakaukseen, koska sen vuoksi, että pankkitakaus on Italian lainsäädännön (jota asian tosiseikkoihin sovelletaan) mukaan itsenäinen, Banca di Roma on velvollinen maksamaan sen komission sitä vaatiessa, ja että se ei voi perustella Ferrier Nordin mahdollisella vastustuksella sitä, että pankkitakausta ei makseta.

(¹) EYVL 1989, L 260, s. 1.

(²) Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Kanne 13.7.2007 — Liettua v. komissio

(Asia T-262/07)

(2007/C 211/100)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Kantaja: Liettuan tasavalta (asiamiehet: D. Kriauciūnas ja E. Matulionytė)

Vastaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- 4.5.2007 tehty komission päätös K(2007) 1979 lopullinen (¹) on kumottava tai toissijaisesti kyseinen päätös on kumottava sikäli kuin se on osoitettu Liettuan tasavallalle
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä vahvistetaan uusissa jäsenvaltioissa liittymispäivänä vapaassa vaihdannassa olleiden maataloustuotteiden määrät, jotka määrältään ylittivät sen, minkä voitiin katsoa edustavan tavanomaista tasausvarastoa 1.5.2004, sekä määrät, jotka veloitetaan uusilta jäsenvaltioilta näiden ylijäämämäärien poistamiskustannusten johdosta.

Kantajan mukaan riidanalainen päätös on laiton. Se tukeutuu neljään kanneperusteeseen kanteensa tueksi.

1. Toimivallan puuttuminen

Kantaja väittää, että liittymisehdoista annetun asiakirjan liitteessä IV olevan 4 luvun 4 kohdassa ei anneta komissiolle toimivaltaa määrätä jäsenvaltioille rangaistuksen luonteisia maksuja yhteisön talousarvioon erityisesti, kun se ei ole näyttänyt toteen kustannuksia, jotka yhteisölle aiheutui ylijäämävarastojen poistamisesta.

Se väittää myös, että komissio ylitti liittymisehdoista annetun asiakirjan 41 artiklassa, joka oli ainoa asianmukainen oikeusperusta päätökselle, määrätyn kolmen vuoden määräajan päätöksen tekemiselle.

2. Yhteisön lainsäädännön rikkominen

Oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen: riidanalaisella päätöksellä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta, koska metodologia ja kriteerit ylijäämävarastojen laskemiseksi eivät olleet tiedossa, kun määriteltiin muodostuneita varastoja liittymisajan kohtana, mikä olisi mahdollistanut sen, että jäsenvaltiot olisivat voineet estää ylijäämävarastojen muodostumisen tai poistaa ne niiden talouden toimijoiden kustannuksella, jotka olivat ne muodostaneet. Lisäksi riidanalaisessa päätöksessä vahvistettiin eri perusteet — ja laajennettiin arvioitujen tuotteiden luettelo — verrattuna asetuksen N:o 1972/2003 4 artiklaan, jonka nojalla valtiot tutkivat ylijäämävarastojen muodostumista.

Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen: toisin kuin maataloustuotteiden ylijäämävarastoista Itävallassa, Ruotsissa ja Suomessa annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 144/97 riidanalaisessa päätöksessä arvioitiin paitsi tuotteita, joille myönnettiin vientitukia, tai joihin sovellettiin interventiotoimenpiteitä, myös muiden tuotteiden varastoja. Tätä periaatetta loukattiin myös kohtelemalla erilaisia tilanteita uusissa jäsenvaltioissa samalla tavoin ja jättämällä perusteettomasti huomiotta erityislanteet, joissa niiden varastot syntyivät.

Hyvän hallinnon periaatteen ja avoimuusperiaatteen loukkaaminen: riidanalaisessa päätöksessä ei ilmoiteta kattavasti perusteita maksujen laskemiseksi, minkä lisäksi perusteet muuttuvat jatkuvasti. Lisäksi vaikka jäsenvaltiot itse arvioivat varastoja yhteisön oikeuden säädösten mukaisesti, komissio suoritti samojen varastojen toisen arvioinnin omien perusteidensa nojalla ilmoittamatta syitä siihen, miksi jäsenvaltioiden suorittama arviointi oli epäasianmukainen ja riitauttamatta sitä.

Liittymisehdoista annetun asiakirjan määräysten rikkominen: ensinnäkin päätös ei ole asianmukainen keino saavuttaa ylijäämävarastojen poistamisen tavoitteet, mitä edellytetään liittymisehdoista annetun asiakirjan liitteessä IV olevan 4 luvun 2 kohdassa, erityisesti, koska päätöksessä ei edes yritetty liittää määrättyjä rangaistuksia yhteisölle varastojen poistamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin. Toiseksi päätös tehtiin liittymisehdoista annetun asiakirjan 41 artiklassa vahvistetun, liittymispäivästä alkaneen sen kolmen vuoden määräajan päätyttyä, jonka kuluessa komissio saattoi toteuttaa siirtymätoimenpiteitä.

3. Perustelujen puutteellisuus

Kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset tai että sitä ei ole perusteltu lainkaan. Sen mukaan päätöksessä ei erityisesti osoiteta, että (ja missä määrin) Euroopan yhteisölle itse asiassa aiheutui sellaisia kustannuksia väitettyjen ylijäämävarastojen poistamisesta, jotka jäsenvaltioiden pitäisi maksaa.

4. Ilmeiset arviointivirheet

Kantaja väittää, että komissio teki ilmeisiä arviointivirheitä, koska se ensinnäkin valitsi menetelmän makroekonomian tasolla eikä arvioinut varastoja, jotka jäsenvaltioissa olivat itse asiassa syntyneet, ja koska toiseksi kun se arvioi asianosaisten nimenomaisia väitteitä, se ei ottanut huomioon Liettuan tasavallassa vallinneita erityisiä ja objektiivisia olosuhteita, joissa kansalliset varastot maitoalalla syntyivät.

(¹) Muiden maataloustuotteiden kuin sokerin ylijäämävarastojen määrittämisestä ja niiden poistamisesta aiheutuvista taloudellisista seurauksista Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisen vuoksi 4.5.2007 tehty komission päätös 2007/361/EY (EUVL L 138, s. 14).

Kanne 9.7.2007 — Air One v. komissio

(Asia T-266/07)

(2007/C 211/101)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Air One SpA (edustajat: asianajaja M. Merola ja asianajaja P. Ziotti)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Julkisen palvelun velvoitteiden asettamisesta tietyille Sardinia ja Sardiniaan liikennöitäville reiteille 23.4.2007 tehty komission päätös K (2007 1712) on kumottava siltä osin kuin siinä määrätään Italian hallitus sallimaan se, että kaikki sellaiset lentoliikenteen harjoittajat, jotka hyväksyvät Sardinian ja mantereen välisiin reitteihin liittyvät julkisen palvelun velvoitteet, harjoittavat lentoliikennettä näillä reiteillä riippumatta siitä, ovatko ne hyväksyneet mainitut velvoitteet kansallisessa lainsäädännössä säädetyn 30 päivän määräajan aikana vai sen jälkeen (päätöksen 1 artiklan a alakohta).
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla, että julkisen palvelun velvoitteiden asettamisesta tietyille Sardinian ja Sardiniaan liikennöitäville reiteille yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille annetun neuvoston asetuksen N:o 2408/92 4 artiklan nojalla tehdyn komission päätöksen K (2007 1712) 1 artiklan a alakohta on kumottava.

Vaatimuksensa tueksi kantaja vetoaa seuraavaan kumoamisperusteeseen:

— Ilmeinen arviointivirhe sekä perustelujen epäloogisuus ja ristiriitaisuus. Kantaja väittää ensinnäkin, että kun komissio on määrännyt Italian hallituksen sallimaan sen, että kaikki sellaiset lentoliikenteen harjoittajat, jotka aikovat noudattaa julkisen palvelun velvoitteita, harjoittavat lentoliikennettä kyseisillä reiteillä riippumatta siitä, milloin ne ovat ilmoittaneet aikeestaan aloittaa palveluidensa tarjoaminen ja riippumatta siitä päivästä, jolloin mainittu ilmoitus on lähetetty eli siitä, onko ilmoitus lähetetty kansallisessa lainsäädännössä säädetyn 30 päivän määräajan aikana vai sen jälkeen, komissio on virheellisesti arvioinut Italian hallituksen käyttöön ottamaa järjestelmää asian kannalta merkityksellisten yhteisön säännösten tarkoituksen ja päämäärän valossa. Kantaja katsoo erityisesti, että asetuksen N:o 2408/92 4 artiklassa veloitetaan jäsenvaltiot saavuttamaan alueellisen jatkuvuuden päämäärä asettamalla julkisen palvelun velvoitteita, jotka huolimatta siitä, että ne ovat poikkeusperiaatteesta, jonka mukaan yhteisön lentoliikenteen harjoittajat pääsevät vapaasti yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille, ovat kuitenkin suhteellisuusperiaatteen mukaisia ja, mikäli vain mahdollista, ne koskevat siis vain sellaisia tilanteita, joissa on luovutettu yksinoikeuksia ja/tai joihin liittyy rahallinen korvaus. Kantajan mukaan Italian hallitus on noudattanut täysin yhteisön säännösten henkeä, kun otetaan huomioon, että ehdottoman määräajan asettaminen julkisen palvelun velvoitteiden asettamista koskevan menettelyn "ensimmäisessä vaiheessa"

— edistää sitä, että lentoliikenteen harjoittajat esittävät tarjoukset ja valtio määrää niihin liittyvät julkisen palvelun velvoitteet mainitun "ensimmäisen vaiheen" kuluessa ja

— rajoittaa mahdollisuutta siirtyä "toiseen vaiheeseen", jossa hallituksella olisi velvollisuus antaa tarjouskilpailulla yksinoikeus, ja jossa hallitus ottaisi mahdollisesti vastuulleen siihen liittyvän rahallisen korvauksen.

— Kantajan mukaan on muutoinkin selvää, että toisin kuin komissio on implisiittisesti väittänyt, lentoliikenteen harjoittajien välinen kilpailu sellaisilla reiteillä, joihin liittyy julkisen palvelun velvoitteita, ei voi olla samanlaista kuin se on sellaisilla reiteillä, joihin mainitunlaisia velvoitteita ei liity. Tämä johtuu siitä, että julkisen palvelun velvoitteiden järjestelmän taustaoletus on se, että niillä reiteillä, joita tällaiset velvoitteet koskevat, on kannattavuusongelmia, joiden vuoksi yksikään lentoliikenteen harjoittaja ei haluaisi liikennöidä niitä yleisen edun mukaisesti tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, joten on tarpeen ottaa käyttöön turvamekanismeja sääntöjä noudattaville ja huolellisille lentoliikenteen harjoittajille.

— Kantaja vetoaa lisäksi komission määräämän lainsäädännön syrjivään luonteeseen, kun otetaan huomioon, että se, että ehdoton määräaika julkisen palvelun velvoitteiden hyväksymiselle "ensimmäisessä vaiheessa" poistettaisiin, suosisi pääasiassa sellaisia lentoliikenteen harjoittajia, joilla on huomattava markkinavoima, koska ne voisivat määräajan päättymisen jälkeen tarjoutua hoitamaan sellaisia reittejä, joihin liittyy julkisen palvelun velvoitteita ja joita kilpailijat ovat tarjoutuneet hoitamaan, ensisijaisena tarkoituksenaan alentaa näiden kilpailijoiden markkinaosuutta.

- Lopuksi kantajan mukaan komission päättelyssä on oikeudellisia virheitä julkisen palvelun velvoitteiden asettamista koskevan menettelyn ominaispiirteitä koskevilta osin. Tältä osin kantaja väittää, että sellaisen määräajan soveltaminen, joka ei ole ehdoton, johtaisi menettelyn ”ensimmäisen vaiheen” pitkittymiseen määräämättömäksi ajaksi, mikä on epäloogista, ellei jopa ristiriidassa sen komission toteamuksen kanssa, jonka mukaan, vaikka on vain yksi julkisen palvelun velvoitteiden asettamisen menettely, mainittu menettely koostuu kahdesta vaiheesta.

Kanne 23.7.2007 — Martin v. parlamentti

(Asia T-276/07)

(2007/C 211/102)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Hans-Peter Martin (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja É. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- Euroopan parlamentin pääsihteerin 10.5.2007 tekemä se päätös on kumottava, joka annettiin kantajalle tiedoksi 14.5.2007 ja jonka mukaan on päätetty, että kantajalle on maksettu tietty rahasumma perusteettomasti ja että Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti tämä summa on perittävä takaisin kantajalta
- siltä osin kuin on tarpeellista, Euroopan parlamentin varainhoidosta vastaavan pääosaston pääjohtajan 13.6.2007 tekemä se päätös on kumottava, joka tehtiin edellä mainitun 10.5.2007 tehdyn päätöksen täytäntöönpanemiseksi ja jossa kantajaa vaaditaan maksamaan edellä mainitut summat tai ehdottamaan 30 päivän kuluessa tämän päätöksen tekemisestä parlamentin hyväksymää kirjallista tarkastamis- ja hyväksymissuunnitelmaa
- siltä osin kuin on tarpeellista, kaikki edellä mainittujen päätösten täytäntöönpanemiseksi mahdollisesti oikeudenkäynnin aikana tehtävät päätökset on kumottava
- vastaaja on joka tapauksessa velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajalle hänen Euroopan parlamentin jäsenen asemansa vuoksi myönnettyjä avustajakorvauksia koskevan tutkinnan päätteeksi OLAF laati kertomuksen, jossa todettiin tiettyjä sääntöjenvastaisuuksia. Tämän kertomuksen perusteella parlamentin pääsihteeri teki 10.5.2007 riidanalaisen päätöksen, jossa päätettiin, että kantajan on palautettava hänelle aiheuttomasti maksetut summat Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.

Ensimmäinen kanneperuste koskee sitä, että Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevia sääntöjä ja erityisesti niiden 14 artiklaa ja 27 artiklan 3 kohtaa on sovellettu virheellisesti ja epätasällisesti.

Toinen kanneperuste koskee sitä, että kantajan toimittamien todisteiden merkityksellisyyden osalta on tehty arviointivirhe.

Lisäksi kantaja esittää kanneperusteen, jonka mukaan Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettua neuvoston asetusta N:o 1605/2002 (¹) on rikottu ja suhteellisuusperiaatetta ja syrjintäkiellon periaatetta on loukattu.

Lopuksi kantaja esittää kanneperusteen, jonka mukaan kontraktiorista menettelyä koskevaa periaatetta ja puolustautumisoi-keuksia on loukattu.

(¹) EYVL L 248, s. 1.

Valitus, jonka Luigi Maruccio on tehnyt 18.7.2007 virkamiestuomioistuimen asiassa F-2/06, Luigi Maruccio v. komissio, 11.5.2007 antamasta määräyksestä

(Asia T-278/07 P)

(2007/C 211/103)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Maruccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- valituksenalainen määräys on joka tapauksessa kumottava kokonaisuudessaan
- ensisijaisesti on hyväksyttävä vaatimukset, jotka valittaja esitti ensimmäisessä oikeusasteessa
- valituksen vastapuoli on velvoitettava korvaamaan valittajalle kaikki oikeudenkäyntikulut ja palkkiot, jotka viimeksi mainitun on maksettava tähän valitukseen liittyen
- toissijaisesti asia on palautettava virkamiestuomioistuimeen, jotta se lausuu asiasta uudelleen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä valitus koskee virkamiestuomioistuimen asiassa F-2/06, Marcuccio vastaan komissio, 11.5.2007 tekemää määräystä, jossa valittajan kanne jätettiin tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuivat selvästi.

Vaatimustensa tueksi valittaja väittää seuraavaa:

- virkamiestuomioistuin on vääristänyt tosiseikkoja ja valittajan kirjallisissa huomautuksissaan esittämiä toteamuksia. Tältä osin valittaja korostaa erityisesti, että riidanalaisen päätöksen fyysinen olemassaolo käy täysin selvästi ilmi vastapuolen 29.7.2007 päivätystä muistiosta, jossa mainitaan mahdollisuudesta aloittaa uudestaan milloin tahansa sellaisen asiakirja-aineiston käsittely, jonka käsittely on lopetettu. Tähän mahdollisuuteen tehty viittaus ei jätä valittajan mukaan sijaa epäilyille siitä, että riidanalainen päätös oli jo tehty, ja siitä, että se oli jo täytäntöön pantu.
- virkamiestuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tehdessään määräyksen, jossa kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat; asiassa on tapahtunut oikeudellinen virhe sitä suuremmalla syyllä, koska ratkaisu perustuu vahinkoa aiheuttavan toimenpiteen puuttumiselle, joka liittyy oikeusjärjestyksen perusteisiin, kun kyseessä on kumoamiskanne, kun ennen tämän määräyksen antamista asiassa on pyritty pääsemään sovintoratkaisuun, ja erityisesti kun tälle ei ole esitetty minkäänlaisia perusteluita, jotka liittyisivät suoraan asian tosiseikkoihin.
- valittajan puolustautumisoikeuksia on loukattu peruuttamattomalla tavalla, koska kun hänelle ei ilmoitettu asian käsittelyn jatkumisesta, hän ei voinut ryhtyä mihinkään toimenpiteisiin puolustaakseen omaa kantaansa paremmin. Valittaja toteaa tältä osin, että sen jälkeen, kun virkamiestuomioistuin ilmoitti valittajalle pyrkimyksestä päästä asiassa sovintoratkaisuun, se ei toimittanut valittajalle yhtäkään kirjallista tai muunlaista ilmoitusta siitä, miten asian käsittelyä jatketaan tai siitä, mihin tämä pyrkimys johti. Lisäksi virkamiestuomioistuin teki valituksenalaisen määräyksen yli kuuden kuukauden kuluttua tästä yrityksestä tehdä asiassa sovintoratkaisu. Lisäksi määräyksessä ei ole mainintaa tästä yrityksestä.

- lopuksi valittaja väittää, että valituksenalaisen määräyksen perustelut puuttuvat täysin ja että siinä on sovellettu virheellisesti vahinkoa aiheuttavan päätöksen käsitettä.

Kanne 23.7.2007 — Ranskan v. komissio**(Asia T-279/07)**

(2007/C 211/104)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel ja S. Ramet)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteellaan sen 10.5.2007 tehdyn komission päätöksen K(2007) 2110 lopullinen kumoamista, jolla komissio totesi Ranskan Code Monétaire et Financier -nimisen lain (raha- ja talousasioista annettu laki) säännösten, joissa annetaan kolmelle luottolaitokselle — la Banque Postalelle, les Caisses d'Épargne ja Prévoyance et le Crédit Mutuelille — erityisoikeuksia livret A ja livret bleu -säästötilien avaamisen osalta, olevan ristiriidassa EY 86 artiklan 1 kohdan, yhdessä EY 43 ja 49 artiklan kanssa, kanssa.

Kantaja esittää kanteensa perusteeksi viisi kanneperustetta.

Ensimmäinen kanneperuste perustuu puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja kontradiktorisen menettelyn laiminlyöntiin.

Kantaja väittää toiseksi, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen, kun se katsoi, että kyseiset erityisoikeudet rajoittavat sijoittautumisvapautta ja ovat siten ristiriidassa EY 43 artiklan kanssa, osoittamatta kuitenkaan, että nämä erityisoikeudet eivät ole välttämättömiä niistä yleistä etua koskevista pakottavista syistä, jonka asunnon saamista ja pankkipalveluiden saatavuutta koskevat tavoitteet muodostavat, ja että ne ovat oikeasuhtaisia näihin syihin nähden.

Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen EY 86 artiklan 2 kohdan kolmannen edellytyksen soveltamisen osalta, kun se arvioi, että palvelua, jota pankkipalveluiden saatavuuteen liittyvä yleinen etu koskee, ei ole tarkoitettu henkilöille, joilla on erityisiä pankkipalveluiden saatavuutta koskevia vaikeuksia. Kantaja väittää, että komissio ylitti toimivaltansa yleistä etua koskevan palvelun määrittelyn valvomisen osalta ja määritteli joka tapauksessa liian suppeasti pankkipalveluiden saatavuutta koskevan tehtävän. Kantajan mukaan komissio teki ilmeisen arviointivirheen myös sen EY 86 artiklan 2 kohdan toisen edellytyksen soveltamisen osalta, jonka mukaan palvelun tarjoamisen on tapahduttava julkisen vallan antaman säädöksen nojalla, sekä kyseisen säännöksen neljännen ja viidennen edellytyksen soveltamisen osalta. Kantaja väittää, että komissio teki virheen arvioidessaan kyseisten erityis oikeuksien poistamisen vaikutuksia julkiselle taloudelle ja teki ilmeisen arviointivirheen suhteellisuusperiaatteen soveltamisen osalta arvioidessaan, että niiden palveluiden, joita pankkipalveluiden saatavuuteen ja sosiaaliseen asuntotarjontaan liittyvä julkinen etu koskee, tasapainoisen rahoituksen varmistamiseksi on muita, sijoittautumisvapautta vähemmän rajoittavia keinoja kuin erityis oikeuksien antaminen.

Neljännessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan, että kysymyksessä olevat erityis oikeudet ovat ristiriidassa EY 49 artiklan kanssa.

Viides kantajan esittämistä kanneperusteista perustuu riidanalaisesta päätöstä koskevaan perusteluvelvollisuuden loukkaamiseen.

Valitus, jonka sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) on tehnyt 24.7.2007 virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/06, López Teruel v. SMHV, 22.5.2007 antamasta tuomiosta

(Asia T-284/07 P)

(2007/C 211/105)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (SMHV) (asiemiehet: I. de Medrano Caballero ja E. Maurice)

Muu osapuoli: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Espanja)

Vaatimukset

— virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/06 22.5.2007 antama tuomio on kumottava

— oikeudenkäyntikuluista on määrättävä asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Virkamiestuomioistuin kumosi 22.5.2007 antamallaan tuomiolla, jonka kumoamista tässä valituksessa vaaditaan, SMHV:n 6.10.2005 tekemän päätöksen, jolla oli hylätty López Teruelin esittämä pyyntö työkyvyttömyyslautakunnan muodostamisesta.

Kyseisen tuomion kumoamisvaatimuksensa tueksi SMHV esittää kolme valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste perustuu henkilöstösääntöjen niiden määräysten rikkomiseen, jotka koskevat työkyvyttömyyslautakunnan koollekutsumista, koska valittajan mukaan virkamiestuomioistuin rinnasti työkyvyttömyyseläkkeen saamis edellytykset edellytyksiin, jotka koskevat työkyvyttömyyslautakunnan koollekutsumista. Valittaja kiistää niin ikään nimittävän viranomaisen sidotun harkintavallan tällaisen lautakunnan koollekutsumisen osalta ja väittää, että virkamiestuomioistuimen tuomiota rasittaa näin ollen tulkintavirhe.

Toinen valitusperuste perustuu henkilöstösääntöjen 90 artiklan rikkomiseen ja oikeudelliseen virheeseen riidanalaisen päätöksen määrittämisen osalta, koska valittajan mukaan virkamiestuomioistuin katsoi yksinomaan 6.10.2005 tehdyn päätöksen olevan valittajalle vastainen toimi pitämällä SMHV:n päätöstä, jossa vastattiin siitä tehtyyn valitukseen, vahvistavana toimenpiteenä.

SMHV väittää kolmanneksi, että virkamiestuomioistuin vääristeli ilmeisellä tavalla tosiseikkoja ja todisteita, koska se katsoi, että virasto tukeutui päätöksessään 18.10.2005 tehdyn lääkärin tarkastuksen päätelmiin.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 9.7.2007 — Total v. SMHV — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)

(Asia T-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 211/106)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 326, 30.12.2006.

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto)
11.7.2007 — B v. komissio

(Asia F-7/06) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Palkkaus — Ulkomaankorvaus — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 4 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset)

(2007/C 211/107)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: B (Bryssel, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat S. Rodrigues ja A. Jaume, sittemmin asianajajat S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Currall ja D. Martin)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Nimittävän viranomaisen 10.10.2005 tekemän kantajan valituksen hylkäävän päätöksen kumoaminen ja nimitettävän viranomaisen 26.4.2005 tekemän kantajalta ulkomaankorvauksen epäävän päätöksen kumoaminen

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 96, 22.4.2006, s. 35.

Virkamiestuumioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto)
12.7.2007 — Continolo v. komissio

(Asia F-143/06) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Eläkeoikeuksien siirto — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2007/C 211/108)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Donato Continolo (Duino-Aurisina, Italia) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz ja R. Albelice)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Martin ja M. Velardo)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Kantajan eläkeoikeuksien myöntämisestä ja laskeamisesta tehdyn komission päätöksen kumoaminen sikäli kuin siinä ei hyvitetä palvelusaikana kokonaan 11.6.1981-1.3.1983 välistä ajanjaksoa, jonka hän oli henkilökohtaisista syistä myöntetyllä virkavapaalla.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 20, 27.1.2007, s. 41.